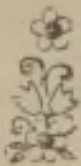

Zdravíme paní
A. JELÍNKOVOU
Kalifornie

50 centů

TELEFONY:

(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

DENNÍHILASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIII.

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK 1. ÚNORA 1990 - Čís. 8

THURSDAY, FEBRUARY 1, 1990

Další dění ve východním bloku

Sovětský ministr zahraničí Eduard Ševardnadze řekl v rozhovoru s Associated Press, že není nebezpečí, že by prezident Michail Gorbačov byl zbaven své moci. I když přiznal, že v zemi existuje část obyvatelstva, která je definitivně zklamána Gorbačovovým reformním úsilím, přesto Gorbačov a politické vedení Sovětského svazu má podporu většiny sovětského lidu navzdory velkým těžkostem jako jsou prázdné

regály v obchodech a jiné společenské, ekonomické a etnické obtíže. Ševardnadze uvedl, že odpůrci sovětského vůdce nepředstavují ve skutečnosti nějakou podstatnou sílu. Z pramenů komunistické strany se ale hlásí, že strana se stále více polarizuje a očekává se, že se projeví odpor proti Gorbačovovu vedení na zasedání ústředního výboru strany 5. února.

Pokrač. na str. 2

Z tiskových zpráv

V Československu, v Hradci Králové tisíce občanů zaplnily tamní kostel, aby pozdravily katolického biskupa Karla Otčenáška při jeho vysvěcení. Je prvním biskupem, který bude veřejně vysvěcen poté, co bylo odstraněno nekrvavou revolucí skalní komunistické vedení. Biskup Otčenášek je starý 70 let, a 11 roků strávil ve vězení za vykonávání svých náboženských povinností, když byl tajně ustanoven biskupem v padesátých letech.

Na schůzce ve Východním Berlíně došlo k rozkolu v největší opoziční východoněmecké skupině zvané Nové fórum. Asi polovina členstva v počtu kolem 100.000 lidí vytvořila stranu Německého fóra, která žádá úplné odklonění se od socialismu. Zbývající členstvo tohoto hnutí zase žádá vytvoření systému, který by spojil socialismus se svobodným podnikáním.

Bývalý vůdce Východního Německa Erich Honecker byl po propuštění z veřejné nemocnice okamžitě zatčen v pondělí 29. ledna. Má být postaven před soud pro hrubé zneužití moci. Jeho manželka Margareta má být vypovězena z luxusní vily, v níž žije. Tyto vily sloužily stranickým funkcionářům.

V Sofii v Bulharsku se narychlo sešel Ústřední výbor vládnoucí komunistické strany, když zástupci komunistické strany žádali v parlamentě, aby skončily útoky na jejich stranu. Parlamentní zasedání, jež mělo projednávat ekonomické reformy, bylo tak náhle

Pokračování na straně 2

Je čas odhalit 'kubánskou konekci'

Stanton Evans

Mezi jinými vítanými účinky, chycení a očekávané soudní přelíčení s panamským Manuelem Norieou by mělo otevřít k veřejnému nahlédnutí dlouho zanedbávanou kubánskou konekci s obchodem narkotikami - a spojení tohoto obchodu s partyzánskou válkou v oblasti Karibského moře.

Podle hojných důkazů v záznamu byl Noriega pouze jedním z 'hráčů' v značně velké síti komunistických a prokomunistických sil na této polokouli, čile obchodující zbraněmi, drogami a 'vypranými' (laundered) penězi. Jiní klíčoví účastníci jsou Kuba Fidela Castra, nikaragujští sandinisté, narko-teroristický kombinát v Kolumbii a Peru a (aspoň jako příjemci podpory) komunističtí partyzáni v El Salvádoru.

Údaje o této 'operaci' se objevily při obžalobě porotou na Floridě ve zprávách amerických celních úřadů, u úředníků prosazujících zákony o drogách a dozvěděli jsme se o nich z výsledků prováděných třemi samostatnými kongresními výbory. Podávají obraz nesmírně složitého aparátu, jehož účelem je přivážet drogy do Spojených států a používat výdělků z prodeje k financování marxistické revoluce. Mezi hlavními případy jsou následující:

Pokračování na straně 3

Trochu vzpomínek a úvahy do nového roku 1990

Ing. Zahálka, psáno XI. 89

Vtip z Berlína:

**Komunismus není špatný,
až na těch prvních 500 roků...**

Vánoce 1950 již v Paříži byly pro mne první, radostnější dny v exilu. Terezínská věznice, výslechy s častým bitím, nutící mne přiznat podvratnou činnost proti ČSSR, byly za mnou. Nebezpečný útěk z ČSSR byl za mnou, jakož i 14 dní 'fešáckého kriminálu' za ilegální příchod do Bavorska. Živoření v lágru, dosud rozbitého a válkou zničeného Německa, byl za mnou, jakož i dobrodružný odchod ilegálně z Německa do Francie!

Měl jsem štěstí, že jsem tehdy již v Bavorsku poznal dva mladé české učitele a hlavně jejich zásluhou náš plán 'Jak cestovati bez peněz a úředních dokladů' se uskutečnil a zdařil. Francouzská

Pokračování na str. 4

Volby v Nicaragui

Derek Nelson

Dva roky jsou tomu, co jsem navštívil, jeden ze skupiny politiků z ontarijské provincie, Nicaraguu. Všichni se odtamtud vrátili plni těch nejlepších dojmů, povolní apoštolové Nového Řádu, který sandinisté s sebou do země přinesli.

Mé dojmy byly méně příznivé. Především mne zarazilo, jak v mnohém se naše túra po vzorové věznici (carcel modelo) podobala všem oněm, o nichž jsem se dočetl a doslechl od té doby, co se s politickou turistikou v Sovětech po bolševické revoluci v roce sedmnáctém začalo. Teorie mezi obdivovateli se zdá spočívat v tom, může-li režim dokonce i vězení učinit žádoucím, oč větší pak musí být všechny jiné dosahy.

Pokračování na str. 5

přerušeno a bude se v něm pokračovat až 8. února. Usuzuje se, že v komunistické straně se rozšiřuje rozdělení mezi reformátory a skalní komunisty.

Komunisty ovládaná bulharská vláda spolu s armádou ohlásila v pátek 26. ledna na státní televizi, že komunistická strana se vzdává kontroly nad bulharskými ozbrojenými složkami, nad policií a jinými uniformovanými nebo zbraně nosícími organizacemi. Ústřední výbor strany rovněž připravil a schválil program pro sjezd strany. V programu se strana hlásí k pluralismu a k sociální demokracii.

V jugoslávské provincii Kosovo pokračuje v docházení ke srážkám demonstrujících etnických Albánců s jugoslávskou policií. Ve městě Suva Reka se policie postavila proti 10.000 demonstrantů, kteří vytrhali sloupy telefonního vedení, aby je použili jako barikády kolem města. Při srážce byli usmrceni 4 etničtí Albánci. Za poslední víkend 27. a 28. ledna při těchto nejhorších politických násilných projevech zahynulo 14 osob.

Zprávy z Bukurešti v Rumunsku uvádí, že se vzdal úřadu prezident Dumitru Mazilu, který prohlásil, že současná vláda nadále používá stalinské metody. Mazilu byl stejně pod nátlakem aby rezignoval, protože měl kdysi vztahy k diktátorovi Ceausescovi. Mazilu učinil své prohlášení na rozhlase Svobodná Evropa.

V sobotu 27. ledna byli postaveni před soud čtyři vysoce postavení představitelé Ceausescova režimu na základě obvinění, že mají na svědomí smrt sta lidí během revoluce, k níž došlo minulý měsíc. Na zahájení prvního soudního zasedání vypovídal bývalý člen rumunského Politbyra Ion Dinca, který přiznal, že byl spoluviníkem na kriminálních opatřeních nařízených diktátorem Ceausescem v pokusu potlačit revoluci. Proces bude veden také proti bývalému tajemníkovi komunistické strany Emilu Bobuvi, bývalému ministru vnitra Tudorovi Postelnicovi a bývalému členu politbyra Maneovi Manescovi. Vojenský prokurátor plukovník Aurel Cosma řekl, že každý z těchto mužů mohl zabránit smrti nejméně 689 lidí, kdyby byli žádali Ceausescovo odstoupení. Manescu v interview před soudem řekl, že byl prostým vykonavatelem rozkazu.

Maďarský parlament v Budapešti odhlasoval zákon omezující moc tajné policie. K novým opatřením došlo na podkladě zpráv, že tajná státní policie obvyklým způsobem pokračovala ve sledování legálních opozičních stran.

Ve Varšavě v Polsku odhlasovala Solidaritou ovládaná nižší komora parlamentu poměrem hlasů 246 ku 29 (45 poslanců se zdrželo hlasování) zamítnutí návrhu, aby vláda se zmocnila majetku komunistické strany, který strana nahromadila za 40 let svého panování. O stažení tohoto návrhu požádal ministerský předseda Tadeusz Mazowiecki. Poslanci se vyjádřili, že počkají na zprávu komise ustavené k prošetření zákonného statutu majetku ve vlastnictví politických stran. Zpráva má být předložena 31. března.

V sobotu 27. ledna se podle zprávy úřední polské tiskové kanceláře PAP shromáždilo u Leninových loděnic v Gdaňsku 1.000 osob, aby sledovali se zadostiučiněním, jak je odstraňováno Leninovo jméno z brány loděnic. Činitelé Solidarity v loděnicích při té příležitosti uvedli, že tento symbolický akt by měl být důkazem nezměnitelných změn v Polsku.

V Azerbajdžánské sovětské republice byl zbaven úřadu zdiskreditovaný vůdce azerbajdžánské komunistické strany Abdul-Rachman Vezirov, který byl zároveň ze strany vyloučen. Byl jmenován prvním tajemníkem strany v květnu 1988 a měl za úkol ukončit etnické napětí mezi Armenci a Azerbajdžánci. Nahradil ho ministerský předseda Ayaz Mutalibov.

PRAHA - Československo

Sovětské vedení pozvalo k návštěvě země československého prezidenta Václava Havla. K pracovní návštěvě má dojít počátkem února. Nyní se studuje jeho návštěva Ameriky, která by se měla uskutečnit v druhé polovině února nebo počátkem března, jak uvedl čsl. tisk. 15. ledna odejel do USA bratr prezidenta I. Havel, který má ve Spojených státech navázat v souvislosti s touto návštěvou kontakty.

Rakouská katolická tisková kancelář Kathpress ohlásila, že k návštěvě papeže Jana Pavla II. Československa má dojít ve dnech 21.-23. dubna. 21. dubna by byl Svätý otec v Praze, 22. dubna by chtěl vysvětit nové biskupy na Velehradě na Moravě a 23. dubna, na svátek sv. Vojtěcha, navštívit Slovensko. Vatikán prozatím úřední zprávu ještě nevydal.

Kolem 20.000 osob se shromáždilo u vojenského tábora sovětské posádky ve středu Čech, zřejmě u Milovic a požadovaly okamžitý odchod sovětské armády. Šlo již o další protestní shromáždění, jak uvedla státní tisková kancelář ČTK.

MOSKVA - Sovětský svaz

Arménští a azerbajdžánské bojovníci započali se svým stahováním se z klíčových bojových postavení v neděli 28. ledna v pohraničním pásmu mezi Arménií a azerbajdžánským územím Nachičevanem. Obě strany vyslovily souhlas s tím, aby silnice u hranic byly hlídány skupinami neozbrojených mužů (nejvýše deset). O bezpečnost podél hranic se budou starat sovětská vojska. Arménské národní hnutí souhlasilo s podmínkami Azerbajdžánské lidové fronty, aby mírové rozhovory započaly ve středu 31. ledna v hlavním městě Litvy v Rize. Mírová jednání se konají pod záštitou Litevské lidové fronty. Obě strany uvedly, že se bude jednat o stažení vojsk, uprchlých a jiných humanitárních otázkách, ale nikoliv o územním sporu, který vyvolal krvavé nepřítelství. V sobotu 27. ledna sovětské vojáky zatkli další řady azerbajdžánských aktivistů.

BUKUREŠT' - Rumunsko

Tři opoziční strany vedly nedělní protest asi 20.000 lidí, kteří pochodovali k úřadovně Fronty pro národní záchranu, aby dali najevo svoji nespokojenost se současným politickým vedením země. Demonstranté žádali rezignaci prezidenta Iona Iliesca a celé vlády. Rumunští občané mají nedůvěru k vládě, v níž sedí

členové komunistické strany, kteří kdysi měli vysoká stranická postavení v Ceausescově vládě. Protestující se staví proti neokomunismu. Všeobecné volby jsou plánovány na 20. května, ale nedávné oznámení, že Fronta pro národní záchranu postaví ve volbách své vlastní kandidáty, poplašilo opozici.

VARŠAVA - Polsko

O druhém dnu sjezdování Polské komunistické strany se delegáti rozhodli vytvořit novou stranu a přijali i široký politický program, který se snaží vyhovět všem rozdílným frakcím uvnitř staré komunistické strany. Ke zrušení staré strany došlo, když vedoucí návrhatele reforem již od začátku osmdesátých let Tadeusz Fiszbach odešel ze zasedání a ohlásil založení strany zvané Sociálně demokratická unie. Delegáti si založili stranu zvanou Sociální demokracie polské republiky. Komunistická strana vlastní majetek v celé zemi v hodnotě 73 milionů dolarů. Mluvíci odtržené Fiszbachovy skupiny, mající nejméně 200 členů, ale daleko širší podporu, prohlásil, že frakce nemá zájem na majetku staré komunistické strany. Očekává se, že komunistickou stranu v novém sociálně-demokratickém rouše povede Alexandr Kwasiński, předseda výboru, který připravil program strany. Druhým kandidátem je Lezsek Miller, přední člen konzervativního křídla strany. Daleko pokrokovější členové strany argumentují tím, že přední povinností je přesvědčit polský lid, že strana se úplně vzdala marxisticko-stalinských politických metod minulosti.

MANILA - Filipíny

Filipínská armáda se zmocnila bývalého oblastního vojenského velitele brigádního generála Edgarda Abenina, který byl vůdcem posledního pokusu o svržení prezidentky Corazon Aquinové. Brigádní generál Rodolfo Biazon, náčelník národního obranného velitelství, obvinil Abenina z vytvoření koalice vojáků a podporovatelů zemřelého prezidenta Ferdinanda Marose, jejímž cílem bylo odstranění Aquinové.

Filipínský ministr obrany oznámil, že se prošetřuje novinová zpráva, že cizí loď vyložila velké množství pušek na pobřeží provincie Cavite v blízkosti Manily. Celý případ se nadále ověřuje. Také se objevila zpráva, že na stranu protivládních rebelů při posledním pokusu o státní převrat se přidal americký voják, seržant letectva John Vigil. Jeho velitel potvrdil, že Vigil zběhl.

UCHINOURA - Japonsko

24. ledna vyslalo Japonsko do vesmíru raketu se satelitem Muses-A, který zaujmul vysoce eliptický oběh kolem Země. V polovině března se satelit přiblíží k

Pokračování na str. 3

			
Czechoslovak Daily Herald			
Established 1891 The Denní Hlasatel			
6426 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402			
Tel.: (708) 749-1891 and 749-1898			
Second class postage paid at Berwyn, Ill.			
Published Tuesdays,		Thursdays and Sundays, except holidays	
SUBSCRIPTION PRICES (Ceny předplatného):			
		KANADA: in U. S. dollars	
		DAILY	
DAILY and SUNDAYS (Denní a nedělní)		and SUNDAYS (Denní a nedělní)	
SUNDAYS ONLY (nedělní pouze)		SUNDAY ONLY (nedělní pouze)	
3 months 22.00 dol.		3 months 28.00 dol.	
6 months 40.00 dol.		6 months 50.00 dol.	
12 months 78.00 dol.		12 months 95.00 dol.	
12.00 dol.		14.00	
22.00 dol.		25.00	
40.00 dol.		45.00	
		OVERSEAS: in U. S. dollars	
		3 months 32.00 18.00	
		6 months 60.00 30.00	
		12 months 115.00 58.00	
<small>Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracují. Za změnu adresy účtujeme dva dolary.</small>			

Dřívější východoněmecký vůdce Erich Honecker a jeho žena Margot (vlevo) odcházejí v pondělí z nemocnice Charite ve Východním Berlíně

Měsíce na pouhou vzdálenost něco přes 11.000 mil a vypustí další satelit, který bude obíhat kolem Měsíce ve vzdálenosti 10.000 mil. Satelit bude měřit teplotu a elektrické pole.

BERLÍN - Východní Německo

Východoněmecká vláda i opoziční skupiny vyslovily souhlas, aby se národní volby konaly o dva měsíce dříve a to 18. března a aby byla vytvořena prozatímní koaliční vláda, ve které komunisté nebudou mít vládnoucí roli. K rozhodnutí došlo v důsledku stálého upadání vládní autority a pokračujícího odcházení občanů do Západního Německa. Toto odcházení hrozí paralyzováním východoněmecké ekonomie. Očekává se, že novou prozatímní vládu opět povede komunistický ministerský předseda Hans Modrow, ale každá z devíti politických skupin bude mít v ní ministerské křeslo. V koalici budou poprvé zastoupeny i opoziční skupiny, které tam dříve zástupce neměly jako třeba největší Nové fórum, jež má mít kolem 200.000 členů.

JOHANNESBURG - Jihoafrická republika

Jihoafrický prezident již před dvěma týdny si sezval velitele policie k jednání za zavřenými dveřmi a řekl jim, že policie již nebude používáno k vybojování politických bojů vlády, jak oznámily přední jihoafrické noviny Sunday Times.

Zprávy AMERICKÉ

WASHINGTON - Spojené státy

Americký státní tajemník James A. Baker III. žádal vůdce kongresu, aby byli ohební v otázce přidělování americké pomoci cizím zemím. Řekl, že vláda chce omezit fondy již dříve přidělené hlavním příjemcům takové pomoci jako je Izrael a Egypt a poskytnout pomoc sku-

pině rozvojových zemí v počtu asi deseti, včetně Bolívie, Turecka, Jamajky a Filipín. Šlo by o částku 200 až 250 miliónů dolarů. Z celkového rozpočtu pro zahraniční pomoc, který činí 14.6 biliónu dolarů, Izrael, Egypt, Filipíny, Turecko a Pákistán dostávají asi dvě třetiny.

Jeden z předních znalců Sovětů a bývalý americký velvyslanec v Sovětském svazu George Kennan prohlásil před senátním výborem pro zahraniční vztahy mimo jiné, že Michaila Gorbačova před pádem v důsledku politického vření v Sovětském svazu zachránila doposud vysoká mezinárodní prestiž a potom i fakt, že žádný jiný vysoký sovětský funkcionář nechce v současné době jeho úřad. Uvedl, že Spojené státy by mohly hodně pomoci Gorbačovovi 'vstříc vycházejícím postojem' v jednáních o snížení konvenčních zbraní v Evropě.

Federální soudce William Hoelveler oznámil, že má v úmyslu započít soudní proces proti odstraněnému panamskému diktátorovi Manuelu Noriegui a dalším pěti spoluobžalovaným začátkem března. Zahájení soudního přelíčení může však být odloženo, bude-li potřeba více času pro přípravu obhajoby Noriegy, jehož právníci řekli, že potřebují skoro jeden rok.

ŘEKLI

Pro nevědomce je pozdní věk zimou, pro učeného žněmi.

Zidovské přísloví

Podzim: poslední, nejpůsobivější úsměv roku.

W. C. Bryant

Sny jsou zkušební kameny našeho charakteru.

H. D. Thoreau

Člověk, který přestěhoval horu, začal s odnášením malých kamínků.

- Čínské přísloví

* V listopadu 1982 federální autority v Miami započaly soudní stíhání čtyř kubánských vysokých úředníků pro spiknutí s kolumbijským obchodníkem drogami za účelem posílání drog do Spojených států (se zbraněmi posílanými zpět marxistickým partyzánům v Kolumbii). Jedním z obžalovaných byl viceadmirál kubánského loďstva Aldo Santamaria.

V únoru 1988 federální soud v Miami usvědčil obchodníka drogami Renaldo Ruize z 27 bodů, týkajících se zásilky velkého množství kokainu poslaného přes Kubu s pomocí vysokých kubánských vládních úředníků. V jednom případě byl zapleten kubánský vojenský personál, loď a letadla při skládání a doprovázení zásilky 1.000 liber kokainu z Kolumbie.

* Dřívější americký celní komisař William von Raab a jiní američtí úředníci svědčili, že počet zásilek drog shozených do kubánských vod se v posledních letech dramaticky zvýšil, jako se zvýšilo i úsilí Kubu chránit takové transakce. 'Drogami naložené mateřské lodě a menší lod'ky dodávající jim drogy byly chráněny, když prováděly své operace v kubánských vodách', podle von Raaba. 'Letadla dopravující kokain byla opatřována pohonnými látkami a opravována na kubánských letištích.'

* Ruizův případ zřejmě podnítil 'Show trial' (aby to svět viděl); v tomto soudním přelíčení Castro usvědčil a popravil generála Arnalda Ochoa, jakožto údajného strůjce obchodu drogami. Avšak mezi těmi, kteří ho soudili, nebyl nikdo jiný než Aldo Santamaria - který sám utíkal před americkou spravedlností. Při rozmluvě s tajným americkým agentem, nahananém na video pásku, Ruiz řekl: "Peníze šly do Fidelova šuplíku."

* Jiný vrchní kubánský úředník, obžalovaný se Santamariou, je Fernando Ravelo - kubánský vyslanec do Nikaraguy a dřívější vyslanec do Kolumbie. Konec jsou poučné. Podle svědectví dřívějšího panamského generálního konzula José Blandona, kolumbijský 'Medellin drug cartel' má továrny na zpracování jak v Nikaragui, tak v Panamě. (Nikaragujský vysoký úředník Frederico Vaughan je také obžalován ve Spojených státech).

* Blandon a dřívější kubánští úředníci dále svědčili, že existuje mnoho podniků 'k praní' peněz (money laundering) a jiných spojených hazardních obchodních podniků vedených Castrem a Noriegui. (Taková zařízení, podle Blandona, pomohla Castrovi vyhnout se americké obchodní blokáde (embargo) na kubánské zboží. Jedním bodem v obžalobě Noriegy Spojenými státy je epizoda; ve které Castro, dle tvrzení, zprostředkoval rozepři mezi panamským diktátorem a Medellinovým kartelem.

* Druhým směrem je zasíláno obrovské množství zbraní pro komunistické partyzány z Kolumbie, El Salvadoru a jiných latinských zemí - opět s kubánskou, nikaragujskou a panamskou účastí. Expert na zbraně, Edward Ezell ze Smithsonian Institute, rozsáhle svědčil na toto téma a zdůraznil obrovský provoz zásilek zbraní z východního bloku do Kolumbie pro partyzány M-10, Salvador, salvádorské FMLN a Noriegovy batalióny důstojnosti (dignity battalions).

* Blandon rovněž zdůrazňuje úzké spojení mezi partyzány (guerrillas) Castra, Panamy, Nikaraguy a Kolumbie. Říká, že operace byly prováděny zároveň v Panamě, Nikaragui a v Kolumbii... Castrova teorie v tomto ohledu je, že... když chcete mít vliv na politický svět Kolumbie, musíte mít také vliv na svět obchodu drogami.

Vynořuje se obraz rozsáhlých, výnosných operací - dvousměrné transakce drog a zbraní za účelem rozšíření narkotik a marxistických vzbouření ve Spojených státech a marxistických povstání na této polokouli. Jako to řekl generál John Galvin, dřívější velitel U.S. Southern Command: "Dnešní vzbouřenci mají dobré zdroje. Peníze, zbraně a jiná pomoc přichází hlavně ze dvou zdrojů - od světového komunismu (s Kubou coby 'trychtýřem') a z provozu drogami.

Toto jsou pouze body, které jsou středem pozornosti, z rostoucích záznamů - záznamů, kterým, naneštěstí, se dostalo příliš málo stálé pozornosti od amerických médií a vládních kruhů. Ale nedávno upřená pozornost na Noriegu poskytuje zlatou příležitost to všechno změnit. Doufejme, že v nadcházejícím soudu vyjdou jasně najevo fakta o Castrově účasti na obchodu zbraněmi a drogami, aby je celý svět mohl vidět.

(Kim Rinehart z Národního centra pro žurnalistismus poskytl pomoc při ověřování faktů pro tento článek.)

, Human Events z 20. 1. 90 - přel. M. M. J.

Rci, kde je Šalamoun se vši svou nádherou? - Kde Samson udatný se silou veškerou? - Kde je Kleopatra, krásou kdys slynoucí? - Abalard, Heloisa, jich láska horoucí?

Kam César odešel, jenž slavně panoval - Lukullus bohatý, jenž skvostně hodoval? - Cicero výmluvný, jemuž Řím tleskával - Sokrates učený, jehož svět zbožňoval?

cizinecká legie a francouzská tajná policie, nevědomky, též přispěly k našemu cestování.

Český 'pan farář' v Paříži nás pozval na Štědrý večer, ale jeho pozvání jsme nevyužili vzhledem k tomu, že jsem čirou náhodou potkal 'bohatého' známého, který mne dal tisícovku. Za tisíc franků jsem já a moji přátelé kantoři důstojně oslavili vánoce i Nový rok.

Naše začátky v Paříži a později v Kanadě byly těžké a tvrdé. Nikdo na nás nikde nečekal a nikdo nás nikde nevítal. Práci jsme těžko sháněli. Bydlel jsem zpočátku v noclehárně pro pařížskou chudinu. Veškerý svůj majetek jsem si vždy na noc dal pod hlavu a doufal ráno, že tam moje svršky ještě budou.

Těžko jsem ovládal svou nenávist ke komunismu! Komunismus nejen že okradl celou mou rodinu, ale ponížil ji do prachu ulice. Mne pak navíc okradl o vlast a domov! Knihy by mohly být napsány o utrpení těch doma a nás uprchlíků z komunistického ráje.

Pařížská policie nás nezavřela do vězení za ilegální příchod do Francie, ale zpočátku, tuším každý týden jsme se museli hlásit u vrchnosti. Několikrát, důležitě se tvářící byrokrati vyplňovali se mnou různé dotazníky. Vždy měli problémy s mým jménem a zejména s jménem mé matky za svobodna: Čtrnáctá. Napiš 'Quatorze' říká vyšetřujícímu a on s trochou nedůvěry souhlasil. Tudíž, má máti v oficiálních francouzských záznamech je Quatorze, což jak víte znamená čtrnáct ve francouzštině. Malé zážitky takového a podobného druhu, jako si poplést pošťáckou uniformu s policistou udržovaly náš humor a morálku.

Komunistická strana Francie v roce 1950-51 byla velmi silná a v továrně, kde jsem pracoval, několik dělníků, členů strany, nás uprchlíky z východu neměli v lásce. Jednou mne jeden z nich řekl: "Vidíš ty stromy před továrnou? Až se ujmeme moci na jednom z nich tě pověsíme."

Paříž má tisíc tváří a je městem, kam se vždy rád vracím. I tehdy po několika měsících, a již trochu lépe vydělávajících mladých 'mušketýrů' Paříž si nás začínala podmaňovat. Já jsem se zúčastnil sokolské činnosti a Republikánské strany v exilu. Strana se dívala na vše realisticky: Naděje na návrat do ČSR v blízké budoucnosti není; úspěšně jsme vedli první republiku a ani Gottwald či Beneš nám nemohou eventuálně zabránit v návratu do vlasti. Naši členové se rozjíždějí do celého světa, plané schůzování těm doma nepomůže. Tudíž získejme co nejvíce vědomostí a zkušeností v exilu a až se jednou vrátíme domů, tyto znalosti pomohou opět zařadit ČSR na čestné místo ve Společnosti národů (1935-38 ČSR byla sedmou průmyslovou velmocí světa!) Až se jednou vrátíme... Byli mezi námi opravdoví optimisté, kteří neopouštěli Evropu říkajíc: "Brzy to doma praskne a chci být blízko." Já jsem prý pesimista, když; jsem uzavíral sázky, že domů nejdříve pojedeme za 10 roků - a sázky jsme, bohužel, vyhrál...

10 roků uplynulo... 20 roků uplynulo a naše řídoucí řady dostaly opory v nové vlně uprchlíků v roce 1968... 30 roků uplynulo... 40 roků uplynulo. Z politických uprchlíků většina 'povýšila' na emigranty a později na plnoprávné občany všech možných (i nemožných) zemí svobodného světa. Při svém cestování poznal jsem bývalé čsl. občany v krásném Kapském Městě Jižní Afriky, stejně tak jako na vzdálených ostrovech Jižního Pacifiku.

Naše děti jsou dle narození Švédové, Švýcaři, Australani, Kanad'ané, Američané a v další stovce jiných národů! Stará vlast se pro ně stala téměř úplnou cizinou. Komunismus nás vyhnal ze staré vlasti a Bůh nám pomohl najít nové domovy. Máme radost z úspěchů našich dětí či vnoučat, což usnadňuje a zlehčuje celkem komplikovanou situaci první generace. První generace v kterémkoliv národě má výhody a nevýhody velmi specifické.

"Brzy to doma praskne" a republikánské (agrární): "Získejme v cizině vědomosti a zkušenosti, které jednou pomohou národu" se náhle stávají aktuální, ale přicházejí 'trochu' pozdě. (Lépe pozdě než nikdy!)

Píše se listopad 1989 a statisícové davy, hlavně mladých lidí pochodují po Václavském náměstí a volají: Chceme Svobodu, Pravdu, Demokracii! Zdá se, že i svatý Václav na koni se usmívá. Aleluja! Aleluja! Brno, Bratislava a další města nezůstávají pozadu. Pro slzy těžko vidíme jinak bezvadné televizní záběry z Československa.

"Už je to tady, už je to tady!" skanduje skupina 'žizkovským' stylem a rozesmála nás asi stejně jako vás doma. Tisíce čsl. vlajek a hymny zpívané tisíci doplňují důstojně tyto demonstrace. Mladí pak též zpívají pro mne neznámou melodii: Já čekám dál (rád), až se právo vrátí...

I policie, zdá se, že se polepšila a netluče již demonstranty jako při těch počátcích, trochu nesmělých a menších studentských demonstracích.

Komu poděkovat za všechny tyto i když skromné začátky?

Předně Lechu Walesovi, Solidaritě a katolické církvi! Neohrožený Walesa, Solidarita, podporování věřícími v Polsku a 'polským'

papežem v Římě, systematicky a po dlouhá léta odporovala polskému komunistickému vedení a nakonec zvítězili: Stalin se kdysi posmíval křesťanům: "A kolik má ten papež divizí?" Neviditelné armády věřících vítězí!

Gorbačovovy zásluhy, zásluhy amerických prezidentů jistě stojí za zmínku! Po vítězství Walesy, bylo celkem jasné, že v blízké budoucnosti ostatní národy východního bloku budou následovat. Co překvapuje, jak rychle změny pokračují a celkem mírumilovně a doufejme, že mír se udrží!

Václav Havel jistě se dá v mnohém přirovnávat k Lechu Walesovi: Nevzdal se v boji za pravdu a nic ho neodvrátilo (ani vězení) od vytknutých cílů! Prvně se nyní objevil na Čsl. televizi a doufejme, že zatím cenzurovaná televize a tisk v ČS R ho představí tak jak ho zná již dlouhou dobu téměř celý svobodný svět: Nezištný pracovník za svobodu, vzdávající se všech mezinárodních poct (reprezentující mnohdy hodně peněz) ve prospěch jiných, potřebnějších. Jeho příkladná práce a práce mnoha jiných buditelů, jako Moravana Augustina Navrátila, jistě nebude národem opomenuta.

Velmi rozumně Václav Havel nyní konstatuje: "Moje práce vlastně nyní téměř skončila, národohospodáři a jiní odborníci se musí ujmouti vedení". Národohospodáři a ostatní odborníci se musí nejdříve sami naučit co to je demokracie a jak pracuje (úspěšně!) ekonomie v demokracii.

Dobrá rada je nad zlato - či tak nějak říká staré přísloví. Nikdo vám doma nemůže lépe poradit a pomoci i jinak (včetně finančních záležitostí) jako bývalí Čechoslováci, úspěšní v cizině. Požadujte pomoc od Bat'ů a 'bat'ováků', ing. Velany, ing. Kudrnáče a tisíce dalších reprezentujících 'smetánku' československého národa, ale žijící v zahraničí.

Některé bývalí občané čsl. republiky odmítnou vaši žádost o pomoc s odůvodněním jako: Komunisté mne okradli a nejdříve mně musí dát náhradu a pak jsem ochoten pomoci - či - Pro mne ČSR přestalo existovat, možná jednou tam pojedeme na dovolenou. - Krevní pouto však, myslím, ve většině případech bude silnější než cokoliv jiného!

Dovolte mně nyní několik rad do začátku:

1.) Studujte první republiku a proč byla úspěšná! Navažte na tuto tradici. Soukromé podnikání je základem jakékoliv úspěšné hospodářské a politické soustavy!

2.) Staňte se doopravdivými sousedy se všemi okolními zeměmi! "Blíží košile než kabát", říká staré přísloví.

3.) Učte se od Němců, Rakušanů, Švýcarů, Švédů, Australanů, Kanad'anů a Američanů! Učte se od Japonců! Japonská světová hospodářská velmoc čis. 1 bude pravděpodobně dohoněna v roce 1992 (a předhoněna?) spojenou západní Evropou. Připravujte možnosti zapojení na nové, světové, hospodářské vedení.

4.) Mnoho politických stran byla jedna z mála chyb první republiky. Stačí strana vládnoucí (zvolená ve svobodných volbách 1990) a jedna či dvě opoziční strany. Politika je věda, ale též 90tiprocentní svinstvo!

5.) Školte hodně odborníků a vůbec produktivních členů společnosti a méně právníků a jiných neproduktivních. USA má právníka pro každých 300 obyvatel, Japonsko pro každých 10.000! Jeden z hlavních důvodů proč Japonsko předhání USA. Známý televizní komentátor Brinkley žertovně navrhl vyvézt naše (USA) právníky bezplatně do Japonska a dovézt japonské. Mudruje Brinkley dále: "Naši právníci v Japonsku všechno zkomplikují a Japonsko opět bude pokulhávat za námi!

6.) Převezměte od komunistů co je dobré: bezplatné školství, bezplatné zdravotní služby a nemocnice, uchovejte nízkou zločinnost v ČSR!

7.) Vrat'te se k víře v Boha a zaplňte ty krásné a památné kostely po celé republice!

Může se nynější vývoj k lepšímu zastavit? Ano, když Gorbačov ztratí moc a vlády se ujmou zpátečníci. Nezapomeňme, že SSSR má armádu 21 století a ekonomii 19. století!

Věřím ale, že komunismus jako takový umírá téměř po celém světě (včetně Číny) a tudíž nynější vývoj je nezadržitelný. Milióny chudých po celém světě (či jejich většina) si začíná uvědomovat, že potřebné sociální reformy spíše dosáhnou za demokratického a podobného systému než za komunismu.

Tož 'holoubci' v Praze a jinde, vašemu panování národ doslova odzvonil, používajíc nejen velkých kostelních zvonů, ale též malých individuálních zvonků! Měli jste se dobře, ale nic netrvá věčně, ani láska k jedné slečně! Je mne líto, soudruzi, ale již není z čeho bráti. Na začátku jste žili ze zabraných majetků nevinných občanů, pak z nekalých kšeftů se zbraněmi! Prohospodařili jste celou podstatu národního majetku: nástrojářina v továrnách a jinde, vybavení továren je nyní zastaralé a neschopné konkurence na světovém trhu. Kam se poděl světoznámý český průmysl? Kam se poděly světoznámé

Sandinisté vyvinuli veškeré úsilí, aby výsledek vyzněl co nejlíp. Jak jsem napsal po návratu domů: "Lékařská péče na výbornou. O zbraních nikde ani památky. Hrubé zacházení zakázáno. Dokonce i ploty zmizely. Vskutku obraz lidského zacházení a úspěšné rehabilitace, jež se tolik shodují s nehlubšími touhami pokrokově smýšlejících Kanad'anů". Vězni byli podle pravdy rehabilitováni, bylo nám řečeno; prací, přeškolením a manželskými návštěvami se změnili v řádné občany. Na jednoho z naší skupiny hluboce zapůsobila květinová zahrádka u vnitřní zdi věznice.

Ted' si představte mé pocity **dějá vu** (již viděného), když jsem se v nedávno čtené knize setkal s těmito pasážemi:

O účelu koncentračních táborů: "Museli jsme ty lidi zachránit. . . vrátit je národnímu společenství. . . museli jsme je přeškolit."

O dojmech, jaké si odnesl tábor navštívivší korespondent newyorských Timesů: "(Táborový personál) čestně a upřímně věřil, že jejich prvořadý úkol spočívá spíše ve výchově než v trestání. . . bylo jim upřímně líto oněch svedených (chovanců), kteří ještě nenašli tu ryzí pravdu."

O táborových strážích: "Každý z nich. . . se musí chovat tak, aby byl vězňům osobním příkladem, aby v nich vštěpoval úctu k režimu a naučit je řádnému chování. . . dozorcí by měli být poučeni v tom, aby se varovali špatného zacházení s vězni. . . dokonce i kdyby dozorce neučinil nic víc než dal vězni políček, bylo by to považováno za hrubý přestupek a dotýčný byl po zásluze potrestán."

O nadějích nového velitele: "vytvořit tábor, jenž by mohl být považován za vzor, čistý a úhledný a všude plno květin."

A tak dále a tak dál. Znělo to navlas stejně jako Nicaragua, až na to, že se vlastně jednalo o nacistické koncentrační tábory, jak o nich psal Tom Segev ve své knize **Vojáci zla**, přinášející nelichotivý pohled na velitele táborů onoho režimu. Autor v ní poznamenává, že city, projevené nacisty, nebyly propagandou, ale opravdovými jejich názory, jež tito vzali za své. Mám podezření, že táž hypotéza se vztahuje i na případ našich sandinistických hostitelů ve věznicí Carcel Modelo.

Ovšem hrůzné reality věznic a táborů obou režimů, s jejich mučením a brutalitou, se ocitají v naprostém rozporu se záplavou hezkých slov. Je to prostě další důkaz toho, bylo-li kdy jakého důkazu třeba, že mysl, založená na totalitě, je s to lhát sama sobě - a povolní návštěvníci z ciziny naletět na každou vějičku.

A to je právě to, čeho by si lidé měli být vědomi ve spojitosti s tzv. 'svobodnými' volbami, k nimž má dojít v Nikaragui v únoru příštího roku. Poslední nikaragujské volby v roce 1984 byly kardinálním podvodem, třebaže natolik dobře zaranžované, že stačily k tomu, aby se kanadští příznivci a la andýpák Gerald Caplan, jimi mohli dát oblbout tak dalece, že o nich smýšleli jinak, asi proto, že to bylo jejich zbožným přáním. V dnešních dnech pozorovatelé z organizací, jež nejsou se sandinisty zajedno, tak jako Freedom House, byli již ze země vyhnáni, i když v kanadských médiích o tom dosud ani vidu ani slechu.

Po pravdě řečeno, sandinistická verze marx-leninismu není tatáž jako verze východoevropská. Nejedna z pozorovatelů usoudil, že tamní socialismus se spíše podobá německé nacistické verzi socialismu, s důrazem na nacionalismus, 'Ein Volk' a na vládou řízený namísto vládou vlastněný soukromý sektor, než mezinárodním nárokům a naprostému vlastnictví, jak je tomu v Sovětském svazu. Je docela možné, že sandinisté připustí mimovládní většinu ve sněmu, něco podobného jako je tomu dnes v Polsku, s úmyslem podělit se s jinými politickými stranami o ostudu, již si plně za zkrachované hospodářství zaslouží. Konec konců, nástroje státní moci, jako tajná policie, armáda, lidové soudy a věznice, jsou ve skutečnosti spíš v rukou strany než státu a zůstanou v nich. Mimo to může být s důvěrou předpovídáno, že se sandinisté nikdy nevzdají prezidentství.

Zatím my, kanadští daňoví poplatníci, budeme nadále zdatně subvencovat revoluci, podporovanou jejich strůjci půjčkami a zárukami. Jsme dokonce takoví sekáči, že sandinistům finančně pomáháme inscenovat jejich podvodné volby, jež se postarají o vřele akceptovaný fikový list, jehož je jim tolik třeba k utajení další militarizace a tyranie, a bylo třeba k znovuzahájení války v listopadu proti vlastnímu lidu - téměř dva roky po tom, co (skrz naskrz prohnílý. Překl.) americký kongres dal ozbrojenému odporu kopanec, jedině, čeho se sandinisté báli.

Přel. Richard Hanzlík

Derek Nelson je politický kolumnista pro

Thomson New Services

(Tudíž: Reagan dobře věděl aneb Quo vadis, America? Red.)

Přátelé Nikaraguy dobývají Saskatoon

Následující dva odstavce se objevily v saskatoonských novinách Star-Phoenix; vysvětluje z nich, jak daleko dosahuje propagandistický aparát sandinistického režimu. Autor, Paul Jackson, v nich píše:

Trochu vzpomínek. . .

výrobky našich moravských a slovenských rolníků a družstevníků. Prostě hospodařili jste od deseti k pěti, jak by to řekl hanácký či lounský sedlák!

Výrobní metody v průmyslu a zemědělství jsou zastaralé. Národ sice ještě nehladoví, ale o dostatku jídla se baví nyní ve světě jen zaostalé země třetího světa a východní Evropa. Dostatek jídla a plné obchody (s ohromným výběrem) jsou samozřejmostí pro vyspělé národy, mezi které se kdysi Československo hrdě hlásilo!

Přece jenom jste to vedli trochu lépe než Poláci či Rusové. Jsem rád, že jste alespoň nepřiliš zadlužili ČSSR na západě. Ale 'holoubci', to bohužel je málo a to naprosto nestačí! Tož se klidně odporoučejte.

Ano, utratili jste samu podstatu jako Poláci, Rusové a spol. . Máte do určité míry 'společníka' v utrácení. Dovoďte abych vysvětlil.

V Americe hybnou pákou podnikání, (jakož i v ostatních západních státech) je americký milionář a ten, kdo se snaží milionářem státi Pracují neúnavně a popohání vše ve svém okolí. (Jako štika prohání líně kapry, či tak nějak. . .). Nový milionář se rodí v USA každý den a tuším, že nyní máme dva milióny milionářů a multi-milionářů. Máme též 30 miliónů chudých, ale průměrný chudý Američan je 'bohatým' měřeno například jihoamerickým standartem. V jihoamerickém životním standartu máme jen asi 3 milióny chudých. (To jsou ti, co žijí tak jako já, když jsem 'bydlel' v Paříži v té noclehárně. . .).

Je to náš 'kapitalistický' systém, který teoreticky každému dává možnost se stát milionářem. Náš systém též umožňuje, že jednotlivci bohatnou a prakticky celý národ na to platí! Příliš to normálního Američana nerozčiluje. Tato mentalita se v poslední době začíná měnit, zejména proto, že s každým novým milionářem přes 20 Američanů střední vrstvy klesá mezi těch 30 miliónů chudých. Tudíž věřím, že v blízké budoucnosti milionářská daň bude vyměřena a zadluženost USA, (která se stejně již nyní pomalu zmenšuje) se zmenší rapidně.

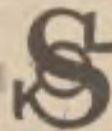
Ekonomický systém, který má na koho uvalit milionářskou daň je na tom mnohem lépe, než systém bez milionářů!

Gorbačov, Walesa a celé nové vedení v komunistickém světě nezavinilo hospodářský úpadek, ale pozor, budou z něho osočováni všemi zpátečníky. Jen zázrak by mohl zlepšit životní standard v komunistických zemích rychle. Bude hůře (i v ČS R) než bude lépe! Budou lidé ve východní Evropě natolik rozumní a dají novému vedení potřebný čas k vybudování solidních základů? Doufám že ano, jinak menší či větší občanské nepokoje jsou na obzoru.

Vy, bývalí příslušníci ČSR, buďte prosím trpěliví se svým 'příbuzenstvem' ve staré vlasti a vice versa! Televize, tisk a sdělovací prostředky jsou ještě pod kontrolou komunistů a tudíž jednostranných názorů. Tyto jednostranné informace předkládané veřejnosti po dlouhá léta dávají občanům zkreslený názor na západ, západní morálku, která jistě není horší než na východě.

Americká demokracie je přes 200 roků stará a podle mého názoru příliš 'demokratická'. Má mnoho nedostatků, ale pořád je jednou z nejlepších na světě, o čemž nejlépe svědčí milióny lidí z celého světa žádající o emigrační vízum. Z nových i starých emigrantů nepatrné procento se vrací natrvalo do staré vlasti, i když starou vlastí je některý vyspělý stát v západní Evropě či jinde.

Přeji vám všem zdraví, spokojenost a Boží požehnání do nového roku. Na shledanou při příležitosti sokolského sletu v Paříži a pak toho příštího na Strahově v Praze. NAZDAR!

S bezstarostností vrozenou hlupáčkům a škodlivě opovážlivými způsoby, které charakterizují některé městské radní, vynacházíme se teď uprostřed sasatoonského Týdne Nikaraguy. Pořadatelem je organizace s názvem Nástroje mírového hnutí (Tools for Peace movement).

Přestože někteří radní se ozvali proti uctění 10. výročí zvrhlé diktatury, v oslavách se mně nic tobě nic pokračuje. Týden Nikaraguy v našem městě má hlavními body programu filmy velebící sandinisty, tance, společenské srazy, míčové hry a čtení poezie.

-drac-

Nedávno jsem se z jedné televizní zprávy dozvěděl, že Stalin a prezident Roosevelt se svého času sešli, aby pojednali o vysoce tajných věcech a nakonec se dohodli na tom, že obsah jednání se nikdy nesmí dostat na veřejnost. Jako obvykle měl Stalin s sebou překladatele, kterého mu pro ten účel zapůjčil sovětský zahraniční úřad. Roosevelta a členů jeho kohorty se později zmocnily obavy, co do utajení oné události, požádal proto Stalina, aby všechny záznamy zničil. Co s překladatelem, chtěl vědět Roosevelt. Stalinova odpověď: **Byl zastřelen.**

Jára Kohout: Album

Mám zde od tetinky psaní z kraje. Hned na začátku mě oslovuje: "Drahó hrochu." Připletlo se jí tam r. Ona se omlouvá, že je v dopise dvanáct chyb. Já jich ale napočítal devadesát sedm. Dále píše: U nás není nic nového, jenom to, že jsem prohlížela po delší době naše rodinné album. Je tam moc tvých fotek, které jsme měli, než jsi utekl. Také jsou tam ty, které jsi nám poslal. Na jedné z minula jsi fotografován na naší plovárně. Byl jsi statně chlapisko. Pamatuješ se, jak jsi se nabízel jako plavčík na dámskou plovárnu? Majitel plovárny, starý Suchý, už je taky na pravdě Boží, ptal se tě: "Umíte plavat?" Ty jsi odpověděl: "Ne! Ale já jsem tak hezký, že všechny ženské budou stále na břehu okolo mě a nepůjdou do vody!" - Opravdu jsi byl fešák. Doufám, že ještě jsi!"

Našla jsem v albumu fotografii a tu budu muset spálit. Je na ní můj bratr Gustav. Byl bachařem a na Pankráci tejlal politické vězně. Byl bachařem pro žvanec. Prý býval zlý, ale již je to čtyři roky co se polidštil. Jak přišel Gorbačov, tak se rychle změnil. On trouba myslel že brzy bude převrat, že Rusáci odtáhnou. Bez velkého rozmýšlení se ve službě na Pankráci hodil marod. Od té chvíle se skrýval u nás na půdě. V neděli položil šaty u rybníka a chce aby o něm rozhlásila, že se utopil. Já mu říkala co blázní. Komunisti můžou odtáhnout od nás za 5 let. Jestli vůbec! Dyk to znáš. Moje slepice kladou vejce a soudruzi kladou odpor. Bratr Gusta je celý vedle. Říkal: Oni i kolegové bachaři si ze mě dělali legraci. Volali na mě: "Gustíku, Gustíku, pověsej tě na kliku!" a Gustave skoč do potoka! Honí tě Charta divoká!"

V tom albumu je tvoje máma. Moje sestra, těsně před tím než jsi přišel na svět. Už tenkrát prý jsi byl veselý. Zde je fotka strejdy s Jakešem, když tady byl v našem JZD na návštěvě. Škoda, že to není zvuková fotka. Jakeš strejdovi vysvětloval jak krásná bude strana po Marx-Leninské přestavbě. Strejda mu šarmantně vysvětloval v rámci dialogu, který právě přišel do módy, že nevěří na ty experimenty a perestrojky. A Jakeš mu vysvětlil: "Víš soudruhu, přestavba je, řekne-li se řidičům, že od zítřka se jezdí v levo a experiment je, řekne-li se to jen některým." Strejda byl pohnut nad tou moudrostí a zamumlal: "Já vím soudruhu, jako bylo kdysi: "má dáti - dal, tak teď je: ukradli jsme, ukradli nám!" "Já tento památný rozhovor fotografovala starou lejkou. Ale ten aparát? To byla gilovina.

Pokrač. na str. 7

JAROSLAV HORÁČEK:

TAM ZA MOŘEM

ROMÁN

Usilujíc zprostiti se nepříjemných myšlenek mocným hráčským vzrušením, šla k prvnímu bookmakerovi a vsadila deset liber šterlinků (asi 1650 Kč) na koně, který se jí před nastávajícím těžkým překážkovým dostihem, zvaným steeple chase, zdál býti nejslibnějším. Hřebeček — ryzák — byl i domácími znalci příznivě typován jako favorit a sázkař přijal Arancin vklad pouze 1:2, t. j., že v případě výhry vyplatí jí vedle vráceného vkladu dvojnásobnou částku sázky. Prokopa mezitím posedla hazardérská náruživost. Naznačil Arance, kde na ni bude čekat, vyňal stopadesát dolarů (asi 5000 Kč), na dně náprsní tobojky uschovaných, a celou tu hotovost spěchal vsadit k jinému bookmakerovi na starého valacha-hnědáka, u něhož tušil vytrvalost a bezpečnou skokanskou dovednost. Na otázku, za jakých podmínek bude sázka umístěna, odvětil bookmaker nejprve bez hlesu útrpným úsměškem, jenž prozrazoval: »Blázne, ten kůň nepřejde ani první překážku«, ale pak pobízivě prohodil: »Je-li libo, vezmu to v poměru jedné k patnácti!« Prokopovi se trochu zachvěla ruka, ale sázku uzavřel.

Postavil se na ujednané místo a byl zřejmě potěšen, když Aranka tam přišla. Nevěnovala mu sice ani jediného pohledu, ale jemu to nevadilo. Věděl, že svůj poklesek musí dříve odčinit, než bude vzat znovu na milost. Koně-steepleři před započítím dostihu představili se obecenstvu ještě jednou ve zkušebním skoku. »Arancin ryzák« běžel jako vítr a skočil s bravurní jistotou a elegancí, že i Prokop byl uchvácen nadějností toho skoku. Zato »jeho« vyvolený starý valach vlekl se jaksi bez chuti a lenivě skočil... Potom se koně řadili k startu. Bylo jich šestnáct. Ozimec smířil se s příliší zlou sudbou, že pět tisícovek z daru Martina je nenávratně pryč. Pozdě bycha honit! Ztratil zájem o závod, zatím co Aranka napjatě sledovala běžecký a skokanský souboj šestnáctky, která právě po odzvonění vyrazila do dostihu.

Vlna napětí proběhla diváctvem a ozývala se hlavně v těch, kdo vsadili. Každý z nich sledoval toho »svého« bujněho oře a věřil v jeho vítězství, nebo, měl-li vsazeno na místo, doufal aspoň, že se »jeho« kůň čestně umístí. Arancin vyvolenec byl příznivě posuzován většinou pozorovatelů. Sklidil už dříve slušnou řadu výher, na hřbetě nesl rutinovaného jezce a jevil neskrývanou chuť k dostihu. »Ozimec hnědáka«, jak z poznámek obecnstva dalo se soudit, byl málo všímavým »otazníkem«: Šel totiž po liverpolské dráze po prvé, nikdo ho neznal a nic si od něho nesliboval. Ani svými předky to nebyl žádný koňský koryfej. Prokop, slyše to, musel chťe nechťe po několika dnech zase teple vzpomenouti na Martu a vytknouti si, že zbůhdarma vyhodil její peníze, které — kdoví, s jakými obětmi — na cestu mu opatřila. Bylo mu pojednou hořko a stydno...

V rozpacích zrakem zaletěl k houfu běžících koní a viděl, že vedení převzal bělouš. Tisíce diváků letěl údiv, že ryzák, v němž přemnozí skládali naději, začal kulhati a jal se neochotně skákat. Ti, kdo vsadili na malého, hbitého vraníka, s potěšením o něm konstatovali, že jde rychle vpřed a dohání bělouše. Tři koně mezitím padli a ztratili jezce. Z těch jeden znovu nasedl a jel jako poslední. Pro druhé dva spadlé jockeye, kteří zůstali na trávě ležet bez hnutí, vyjela záchranná stanice. Skvěle tipovaný ryzák pojednou odepřel skočit a jockey točil se s ním marně před příkopem, jež měli překonat velkým, hladkým skokem. Tři jiní koně, vidouce tento příklad neposlušnosti, učinili totéž, takže rázem bylo šest koní vyřazeno z dostihu.

Aranka, zklamaná svým neúspěchem, zapomněla na to, čím jí Prokop před chvílí ublížil, a bezděky se k němu přitiskla. Nevěděla nic o jeho sázce a zašeptala: »Pojdme pryč.« Ozimec chlácholivě ji vybidl, aby počkala. Neuniklo mu, že »jeho« starý hnědáka (jenž před dostihem chodil jako zmučené zvíře, vedené na jatky, závodem však oživil a s libostí skákal hbitě, jistě, bezvadně, a běžel od překážky k překážce s potřebnou rychlostí), přibližuje se znenáhla k běloušovi, který ještě stále cválal v čele. Při zahrádkové překážce hnědý valach-mistr ovládl pole úplně a čemu nikdo nevěřil, stalo se skutkem: Zkušený čtyřnohý staroch nedal si už vyrvatí první místo a když probíhal cílem, galopoval neunaven, jako by mohl jít ještě jednou do takového závodu. Skoro nikdo mu netleskal, jelikož většina věřila v ryzáka, ostatní pak ve vraníka nebo v bělouše. Rozčarování bylo téměř všeobecné.

Zato Ozimec blaženě se usmíval a prsa se mu dmula pýchou, že umění uhadovat, co v kterém koni vězí, je pořád ještě jeho duševním vlastnictvím. Kdyby se ho byl někdo zeptal, jak mu je, nedovedl by snad ani odpovědět. »Štěstí ve hře, nešťěstí v lásce,« pravil Arance, která netušila, co velkého se událo. Ale Prokop hned se opravo-

val: »Toto štěstí ve hře je důkazem štěstí v lásce, která mě poutala k Martě. Vyhrál jsem 1500 dolarů — asi 75.000 korun československých — na peníze své ženy. Výherní výtěžek není můj, je Martin. A musím jej v Kanadě uložit na dobrý úrok.« A ukazoval své průvodkyni bookmakerovu potvrzenku na sázkový vklad 150 dolarů 1:15. Aranka byla zmatena a cítila, že dávno již vypadá ze své úlohy uražené. Zároveň zachvátí jí obdiv k Prokopovi, který pouhou sázkou, ovšem odvážnou, umí vyhrát naráz tolik, že to činí víc než polovinu jejího dnešního jmění.

Dnes tedy Prokop není již chudák bez krejcaru a ona nemůže počítat s jeho závislostí. Zažárila na vzdálenou, neznámou Martu, správně usuzujíc, že Ozimcova žena je nyní pro svého chotě opět jakýmsi talismanem. Sympatie, kterou od několika dní chovala k Martě, byla asi málo pevná, neboť se teď rozbila na padrť. A nahradilo ji cosi, co vypadalo jako nenávisť. Aranka pověsila se zrakem na Ozimce, na jeho záhadný úsměv a na jeho pichlavé oči, jež si v těchto okamžicích chtěly nějak hrát na zrak Napoleonův. »Radost z výhry stoupla mu do hlavy,« pomyslela si bystrá Aranka. Ale když si uvědomila, kterak měkkou, poddajnou hmotou je tento Prokop, jež nutno jen diplomaticky držet v hrsti a nedat se másti jeho výbuchy, které mají »trvalost« aprílových bouřek — — — uklidňovala se zase ve svém nitru.

Předsevzala si, že nesmí z paměti škrtnout urážky Prokopem jí ve tvář vržené a znovu se vrátila k předpokladu, že bude nejsprávnější, spojí-li srdečně-korektní chování, plné pozornosti k Ozimcovi, s bedlivým ohledem na přesné hranice, kterých nesmí překročit. Musí, jak už si dříve umínila, pro Prokopa co nejdéle zůstatí nedobytnou tvrzí. Nevzdá se mu proto zcela dřív, pokud ho nebude mítí zcela zabezpečeného.

Prokop — znenadání kolísající ve svých čistých citech mezi Martou a dětmi na jedné a Arankou na druhé straně, ale celým svým žhavým mužstvem tíhnoucí výlučně k Arance — šel k bookmakerovi s povýšeným úsměvem triumfátora, aby mu naznačil: »Patnáct k jedné jsi mi nabídl, abys dosvědčil, že můžeš riskovat takový obchod, jež uzavíráš s bláznem nebo nemluvnětem. Ale nyní budeš klopat!« Bookmaker při výplatě výhry ani brvou nehnul, poněvadž — stejně jako všichni ostatní jeho kolegové — byl uspokojen ziskem, který mu poskytlá prohra ryzáka. Vždyť na toho koně byly vsazeny fantastické peníze, nyní zůstávají v kapsách bookmakerských!

Prokop si to ujasnil a hlavou mu prolétlo: »Hráčství je řemeslo bez zlatého dna a já mu již nikdy holdovat nebudu, když mě teď lehce nabyté peníze hřejí v tobojce.« Výhru dostal vyplacenu po srážce nějakých daní a poplatků. Umínil si: »Dolary uložím v Montrealu na Martino jméno a budu je vždy pokládat za její nedotknutelný majetek.« Vypočetl, že v československé valutě to činí asi 72.400 Kč. Pro sebe si nechá jenom základních pět tisícovek.

Arance nešlo z mysli, že se Prokop honosí patnáctinásobnou výhrou vkladu, což by musilo činit 2250 dolarů a nikoli 1500, jak řekl. Chce ji oklamat? Ale v korunách řekl číslíci správně — 75.000; to opravdu se rovná 2250 dolarům. Zeptala se na to Ozimce přímo, proč jmenoval 1500 dolarů místo 2250. Ubezpečil ji, že se mu jazyk přeřekl, ale v Arance se upevnila domněnka, že se spíše podřekl, když jmenoval koruny, a že jí při výpočtu dolarů zamýšlel oklamat, aby myslela, že dostal méně. Měla sto chutí vyvolat pro to nový spor, ale pak se sama ukonejšila předsevzetím: »Musím si na něho dávat pozor a budu dbát, aby mě nemohl klamat ani v maličkostech.«

Prokop se věci ani nezabýval, neboť šlo opravdu jen o přeřeknutí. Nic ho již na závodisti ne bavilo, bál se, aby nepodlehł ještě jednou hráčské vášni, která by mu po druhé jistě přinesla prohru, a spěchal s Arankou k východu. Cestou potkali stájníka se starým hnědákem-vítězem, který byl voděn v kole, aby se uklidnila jeho zpěněná krev. Ozimec neodolal a šel si ho pohladit. Aranka přišla ke koni, a vylovivši z kabelky kousek cukru, dala jej starochovi s otázkou: 1500 nebo 2250? Staroch-valach zůstal jí ovšem odpověď dlužen a Prokop propukl v upřímný smích, jenž byl prost jakékoli záłudnosti.

Ale zato došlo ke sporu, když Prokop po vstupu na loď chtěl využít zbývajících hodinky k tomu, aby dle slibu, daného pohlednicí, napsal Martě domů delší list. Aranka se tomu náhle zpěčovala, ale Prokop se nedal: »V Antverpách jsem musil psátí na tvůj nátlak, tedy dnes napiši dle své chuti. Proč jsi se najednou postavila proti Martě, o které jsi ještě včera mluvila tak hezky, že mě to až udivovalo?!« Aranka uznala nesprávnost svého postupu a třebaže v ní žárlivost spíše rostla než se zmenšovala, smířila se s faktem, že Ozimec píše domů, aniž ona ví, co. A hledajíc rozptýlení, šla se do kanceláře kanadské společnosti informovat o další cestě.

Zvěděla, že parolod přesně za 43 minut vyjede z přístavu a že cílem jejich plavby je St. John, odkud budou dopraveni do Montrealu. Prokop, dopsav, přišel za Maďarkou, hodil dopis do nejbližší schránky a prosil Aranku (jež perfektně mluvila anglicky), aby se zeptala, jak dlouho pojedou pak vlakem z Montrealu do Calgary, kde se má kupovat farma. »Půl čtvrtého dne,« zněla informace. To znamená, že za patnáct dní budou na místě! Asi deset dní plavby, malé zdržení v Montrealu

Pokrač. na str. 7

TAM ZA MOŘEM

ROMÁN

a tři a půl dne železniční jízdy, toť skoro trochu mnoho!

Ani mžikem oka nenaznačil Prokop, že ho chytí touha po domově. Zdolával ji a když vyjeli na širé moře, byl tak zaujat novými dojmy, že se brzy zbavil tísnivého stesku po ženě a dětech. Ale na dně duše vzpomínka zůstala, byvší silně oživena na liverpoolském závodisti. Aranka se všemožně snažila, aby myslil jenom na budoucnost. A když první večer před spánkem se loučili, prohodila Maďarka zkoumavě: »Nebylo by čarovnější, kdybychom mohli jet ve společné kabině, zatím co ty teď budeš nocovat s cizími muži a já s cizími ženami?« Ozimec odvětil: »Kdo ví, bylo-li by to hezčí. Vždyť nejkrásnější snad je, být svobodný jako pták, každého jara zvolit si jinou samičku a po vyvedení mláďat z hnízda jít sám svojí cestou mládeneckého života...« Ačkoli poznámku pronesl žertovným způsobem, Aranku v té chvíli skoro zamrazilo. A její nenávist k Martě zase stoupla.

IV.

Počasi bylo s počátku často bouřlivé a plavba trvala plných deset dnů. Na lodi žilo se veesele, bezstarostně, mořská nemoc byla brzy hladce překonána, ruch na palubní promenádě skýtal příjemnou podívanou, byli tam zastoupeni příslušníci různých národností, pěstovaly se i všeliké druhy sportu, od večerních hodin do půlnoci se tančilo, při jídle hrála hudba, strava byla sice poněkud nezvyklá, ale hojná i chutná. Co lze si tedy přát? —

Spanilá Aranka budila zájem mužů a počal se jí dvořiti jakýsi Španěl, jenž jednoho rána pro domnělé zvýšení dojmů se objevil v národním kroji své domoviny. Ale Aranka vážně pomýšlela na budoucnost a místo flirtu s jinými muži hlídala si Prokopa právě tak, jako on si střezil ji.

Nebyl sice už tím bláznivě zamilovaným jelimánkem z prvních dnů, mužská pýcha však mu velela, aby si ani v maličkém měřítku »nedal nějak nasazovat parohy«, jak se říká o klamaných mužích. Na spory s pevniny se zdánlivě zapomnělo, nebylo hádek ani nedorozumění, ba zdálo se, že oba houževnatě zabraňují každé ironii, která by mohla vyvolat nějaký nesouzvuk mezi nimi. Jejich okolí zřejmě rádo by se bylo o nich něco dovědělo, co je to za dvojici a jaké jsou jejich plány, ale jak Aranka tak i Prokop usilovali o to, aby s nikým nevešli v důvěrnější styk. K sobě navzájem mohli se chovat jen kamarádsky, ježto na milostné záchvaty nebylo tam místa: Stáli oba příliš pod kontrolou ostatních, kteří věděli, že to není manželský pár.

V posledních čtyřech dnech plavby byla povětrnost velmi pokojná a klid moře i celého lodního prostředí blahodárně účinkoval na nervy cestujících. Do St. Johnu dorazili lodí 1. dubna ráno krátce po tom, když se Arance podařilo Ozimce vyvést aprilem. Shroutila se před ním v předstíraných křečích a Prokop tak se polekal, že si popletl lékaře s kuchařem a málem by byl přivlékl vládce vařečky k nemocni. V Arance vzbudilo nelíbenou radost, že Ozimec o ni projevil takový strach. Pokládala to za dobré znamení. Po příjezdu do St. Johnu ujal se jich úředník kanadské společnosti, dle zevnějšíku polský Žid, a lámanou češtinou, spojenou s polskými a ruskými výrazy, usiloval zavděčit se Prokopovi. Aranka spustila stavidla své anglické výmluvnosti a Prokop, jenž uměl

anglicky málo, a to pouze pro potřeby nejběžnější konverzáce, připadal si jako prodaný, když chápal vždy jen desáté slovo toho, co Aranka rychle říkala. Ale viděl, že to nemohlo být nic nebezpečného, poněvadž — polský židáček svůdný nebyl.

Druhého dne časně ráno dojezdili do Montrealu, vstupního kanadského města, a na nádraží čekali až do osmé hodiny, kdy se otevřely kanceláře vystěhovaleckého oddělení kanadské společnosti. Aranka na pokyn polského židáčka snažila se pohovořit přímo se šéfem společnosti, kolonellem Denisem, aby jí dal pokyny o koupi farmy na splátky. Slyšela totiž, že společnost sama disponuje velikými lány pozemků i hotových statků, s nimiž obchoduje. Kolonel přijal oba velmi vlídně a bylo na něm zřejmo upřímné potěšení, že má před sebou Českoslováky.

Naděně se rozhovořil o prezidentu Masarykovi, o řadě pracovníků československého zahraničního odboje a o vojenských úspěších legionářů, jež za války poznal na Sibiři. Z výkladu bylo patrné, že je to Kanadčan francouzského původu. Arance imponovalo, že jest příslušník státu, o němž hned při příchodu do Kanady slyší tolik lichotivého. Ozimec dovedl anglicky povědět jen několik nejvšednějších rčení, ale rozzářená jeho tvář nasvědčovala, jak je uspokojen koloneloým uvítáním. Pozorný Denis dal pro ně napsati doporučující list mistru Kirkwooldovi, přednostovi kolonisačního oddělení v Calgary, a rozloučil se s nimi nanejvýš sympaticky. Prokopovi i Arance se zdálo, že je v Kanadě čekají růže bez trní, když začátek je tak šťastný.

Potom se šli hlásit na československý generální konsulat. Tam se karta obrátila: Slovo vedl Ozimec a Aranka, jež uměla jen nepatrně slovensky, musila mlčet. Chtěla si to vynahradiť v angličtině, kterou konsula oslovila: Ptala se na všeobecné poměry československých vystěhovalců. Zkušený, světznaný muž mluvil s ní zdvořile, ale odměřeně a z jeho tónu, třebaže společensky velmi vybroušeného a taktního, zaznívala jakási nedůvěra k této Maďarce. To jistě se v něm ozvaly určité zkušenosti a oprávněné domněnky.

Zato za hovoru s Ozimcem, jehož vzhled byl zcela dobromyslný, zněl konsulův hlas teple, zvláště když ho upozorňoval, aby nepřepínal nadějí v úspěch svého vystěhovaleckého podniku, a aby nepomýšlel na to, přejíti bez povolení do Spojených států severoamerických, kdyby se mu v Kanadě špatně vedlo. Mnohým farmářům daří se prý skvěle, přemnohým jen uspokojivě, ale je prý také značná řada těch, kteří nuzně žijí nebo ztroskotali. Přesto ale konsul doal Prokopovi odvahy, zdůrazniv staré pořekadlo, že »odvážnému štěstí přejee«.

Na dotaz, jak hodně Čechů a Slováků přijíždí do Kanady, dostalo se Ozimcovi odpovědi, že zemědělských dělníků — hlavně ze Slovenska a Podkarpatské Rusi — objevuje se tam vždy na jaře značný počet, ale nastávájících farmářů málo. Ti se rekrutují hlavně z Němců, Francouzů a Rusů-uprchlíků. Když se Ozimec zmínil, že jeho vášní je lov a že rád by za zimy pořádal výpravu do kanadské divočiny, schválil mu konsul, že zvolil Calgary v Albertě za východiště k řešení svých plánů. Ozimec nezapřel, že Calgary si vybral dle informací, jež opatřila Aranka, a konsulův zrak upjal se v tom okamžiku ke sličné Arance. Ta, polichocena faktem, že se o ní hovoří, usmála se tak rafinovaně koketně, že konsul raději zatvářil se s nejpřísnější vážností a ukončil hovor přáním zdaru oběma. Ozimec vyprosil si ještě radu, ve které místní bance uložil by nejlépe peníze.

A spěchal pak dáti do banky celou v sázce vyhranou hotovost na knížku, jež ponese Martino jméno.

Z opatrnosti vázal vklad heslem, poněvadž vinkulované úložky nemůže se nikdo nepovoláný zmocnit, kdo nezná »zaklínací formule«. Aranka zpovzdálí pozorovala jeho jednání s úředníky u likvidatury a pokladny bankovní. Všimla si, že musili volat německého tlumočnicka, ale nehnuła se s místa. Když pak Ozimec předsevzatý úkol skončil a chtěl vyjít z budovy, doporučila mu Aranka, aby si knížku dal uschovat v pancéřové síni. Nač jí v kapse vozit světem? Zamýšlela tím dokázat, že jí samé na těch penězích nijak nezáleží a že může být Ozimec klíden, když vkladní sešit bude v bezpečí.

Ale Prokop návrh odmítl: »Moje kapsa je spolehlivým úkrytem, a až zase budu mít střelné zbraně, jichž jsem přes hranice vézt nesměl, ochráním knížku v případě nebezpečí líp, než by to dovedly bankovní pancíře. Však si v Calgary koupím lovecké pušky i revolver. Doufám ovšem, že se nikdy nedostanu do pokušení, abych se střílel z nešťastné lásky.« A chichotal se svému domněle vtipnému nápadu tak, že sotva dechu popadal. Aranka tento žertík kvitovala nuceným úsměvem, protože jí do smíchu nebylo. Mrzelo jí krutě, že Prokop šel si vkladní záležitost vyříditi sám. On postřehl její rozladění, skoro se však z něho radoval. Na pohled tvářila se Aranka arcí velkomyslně a laskavě. Ale v nitru musila zakřikovat mnoho hlasů, které protestovaly proti takovému Prokopovu kousku ve prospěch Marty Ozimcové....

Po svačině vydala se dvojice na cestu vlakem do Calgary. Ozimec, uspokojen svým dopoledním pořizením, byl dobré mysli, dětsky žvatlal a žertoval. Aranka se po chvíli přizpůsobila, laškovala též a smála se špatným Prokopovým zeměpisným znalostem, protože v hovoru si pletl Antverpy s Amsterodamem.

Pokrač. příští úterý

Český národní hřbitov v Chicagu

Žiž přes 100 let dobře slouží potřebám československé krajanské veřejnosti v Chicagu a okolí. Pohřbívání do země, zehem a do krypt **MASARYKOVA MAUZOLEA** s křídly Dr. Ed. Beneše a Gen. M. R. Štefánika.

Obstaráme letní i zimní zdobení hrobů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.

Tel. 788-8442, 539-8442
5255 No. Pulaski Rd.
CHICAGO, IL 60630

Poslouchejte náš rádiový program každou neděli v 9 hodin ráno na WCEV 1450

Z dopisů z domova

A tak tyto dvě generace - my nejstarší a tato našich dětí a jejich partnerů - se asi už téměř tři týdny radujeme z toho, co jsme si už nedovedli ani představit - z naděje na skutečnou svobodu. Téměř se slzami v duši si teď víc, než kdy dříve (když "naděje po dlouhá léta byly beznadějně", a tak jsme raději jakékoliv představy o svobodě ani nedomysleli), uvědomujeme, že jsme snad jenom dětství prožili celkem šťastně a svobodně, více než bezstarostně. Pak už následovalo jedno temno za druhým. Je škoda toho, co na našem životě zničilo hnědí fanatici, ale od nich jsme mohli nejméně čekat něco dobrého. Bohudík, to trvalo jen krátce. Co však na našem životě spáchali rudí fanatici za celá čtyři desetiletí, si vlastně až nyní uvědomujeme v plné hrůze. Doufejme, že teď už bude tento prostor žít - sice nelehce - ale bez jakéhokoliv fanatismu, který by jen jako takový dál ničil trochy toho pozemského štěstí a spokojenosti. V takovém prostředí snad po letech, kterých nutně bude třeba ke generální opravě všeho, co rudí zničili, budou žít aspoň děti našich dětí. Zatím se dost udiveně dovidají zákulisní a diktátorské kejkle našich otrokářů. Přesto, že byli rodinným prostředím průběžně informováni o neradostných skutečnostech a sami ve svém okolí a svým rozumem mnohé rozeznali a správně chápali, je toho přece jen dost, co v nich škola zakofenila pokřiveného. Tím horlivěji se nyní zajímají o osvětlující současnost - asi si ani v plném rozsahu neuvědomují, jakých hodnot se jim nyní dostává, jaké naděje mají...

Poněvadž do Vánoc je téměř blízko, spojím toto povídání s příslušným srdečným přáním, aby Ježíšek byl na nás všechny hodný tak, jak si zasloužíte. Nepochybují, že hodně! V příštím roce pak přeji Vám oběma (i nám), abychom už naplno mohli užívat nově nabyté svobody. Nejsm tak naivní, abych tím myslel také příznivé výsledky hospodářských reforem. Pokud jde o ně, myslím, že at' si přejeme jak si přejeme, z nás starších už se jich málokdo dočká. Nebo snad lze doufat, že přežijeme rok 2000?

Zdraví Tě všichni Humpoláci

Album...

Jakeš má useknutou hlavu. Nevadí! On je s tím známej. V našem JZD všichni říkají, že jedná bezhlavě a při tom taky tvrdohlavě."

Můj návrat do Československa po dvaceti letech

Táňa Kohoutová

Když jsme slyšeli v rádiu výzvu nové vlády, aby se emigranti z celého světa vrátili buď navždy anebo na návštěvu, že hranice je pro ně otevřena, byla jsem šťastna a nemohla jsem odolat podívat se do své milované vlasti, která poslední dobou tolik trpěla. Můj pas měl prošlou platnost a na pasovém oddělení mi bylo řečeno, že vystavení nového pasu trvá 7 dní. Zesmutněla jsem, ale přesto jsem se pokusila vysvětlit na oddělení mého bydliště, proč potřebuji pas dříve, a potěšilo mě, když jsem nový pas našla už třetí den v poštovní schránce. Konečně po více než dvaceti letech jsem byla v mé milované Praze.

Nemohu ani vyjádřit, jak šťastný pocit jsem měla, že mohu být také svědkem toho nadšení a radosti obyvatel a s nimi společně hodně prožít. Všechny pražské ženy mi říkaly - nemáme hotový velký úklid, nemáme vyprané záclony, nemáme napečené cukroví, jak je u nás na vánoce zvykem, ale máme svobodu!!

Byla jsem nadšena velkolepě vybudovaným metrem, ale snad ještě více vtipnými, inteligentními nápady studentů na plakátech, kterými polepili haly metra. Musím se přiznat, že jsem na naši mládež velice hrdá. Tento pocit mě provází už od doby, kdy jsem tu mládež viděla na obrazovce televize při přenosu různých zemí o demonstracích naší mládeže v Praze a jiných městech. Celý svět obdivoval jejich ukázněnost a bylo to k neuvěření, že nebylo nic poškozeno, jediná výkladní skříň nebyla rozbitá a po ukončení demonstrace bylo všechno

uklizeno. Při rozmluvě se studenty mi to bylo potvrzeno. Právem se potom o nich vyjádřili západní pozorovatelé, že udělali nóbl, veselou revoluci bez jediné kapky krve. O těch všech událostech v Československu se psalo ve všech světových novinách na přední stránce a televizní přenosy z Prahy jsme viděli ještě dříve, než to mohla přenášet čsl. televize přímo.

Výzvy studentů na plakátech, polepených po celé vnitřní Praze, byly hlavně zaměřeny na volbu prezidenta a všude byl doporučován jen Havel. I malý klouček v tramvaji, jehož jsem se zeptala, koho si přeje za prezidenta, mi okamžitě odpověděl 'Havla'. Po tom všem jsem se nemohla zbavit pocitu škodolibosti při pomyšlení, jak bude soudruhu Husákovi, až bude muset vyklidit krásný reprezentativní prezidentský byt v Královské zahradě, kde bydlí všichni prezidenti po dobu vykonávání svého úřadu, pro bývalého vězně, kterého komunistický režim s jeho souhlasem posílal tak často do vězení. Také jsem si vzpomněla, jak špatné svědomí i strach musí mít ti vězenští dozorcí, kteří mu tam jeho pobyt nejvíce ztrpčovali.

Hovořila jsem také se studenty, kteří drželi hlídku u pomníku M. J. Husa na Staroměstském náměstí, kde právě byla podpisová akce pro změnu Náměstí krasnoarmějců na Náměstí Jana Palacha. Jeden ze studentů mi přečetl vtipnou parodii na vánoční koledu a dal mi dosti nejasně vykopírovaný obrázek T. G. Masaryka. Slíbila jsem jim poslat lepší fotografie a už byly do Prahy odeslány. Hovořila jsem rovněž se studenty žurnalistické fakulty, kteří právě nalepovali obrázek Havla na okna fakulty. Od nich jsem dostala jeden barevný obrázek příštího prezidenta republiky, jehož volba se má konat. Nepochybují, že bude Havel zvolen a mám dobrý pocit zadostiučnění (jsem přesvědčena, že i většina národa) při pomyšlení, že jeho obraz bude viset nejen ve školách, ale také ve všech úředních místnostech. Na to se těším a doufám, že ho tam také uvidím, až se opět přijedu podívat do Prahy.

Baden, 28. 12. 1989

rfe/m.

Letem - světem

V sobotu o 8 hod. 35 minúte v červnu m.r. upozornili úrady nemocnice vo Východnom Berlíne a v okolí na možnosť mimoriadneho nasadenia. K poplachu došlo, hoci v tej chvíli ešte nikto nevedel, čo sa vlastne na letisku Schönefeld stalo. Isté bolo iba toľko, že Il'jušin 62, ktorý štartoval pred 5 minútami do Moskvy, zostal na zemi a v plnej rýchlosti prebehol hranice rozjazdovej dráhy. Asi o 500 metrov ďalej v poli sa zdvihlo mračno dymu, ktoré amatérsky filmár náhodou prítomný na mieste zachytil na film.

Iní očití svedkovia hovorili o výbuchoch, ktoré počuli skôr, ako sa lietadlo rozsypalo, vzplanulo a napokon úplne vyhorelo. Časti trupu a jedno krídlo zostali do tej miery v kuse, že mnohí cestujúci sa zachránili pomocou skl'začiek. Dovedna bolo na palube 103 cestujúcich a 10 členov posádky. Minister dopravy Otto Arndt oznámil ešte večer počet obetí. 15 ľudí zomrelo na mieste a dvaja ťažko ranení podľahli v nemocnici. Medzi mŕtvymi bol aj roľník, ktorého zasiahli trosky lietadla. Ďalej bolo 54 ranených, z toho 15 vážne.

O príčinách nešťastia sa minister nechcel širit', pretože sa ešte nenašiel prístroj zaznamenávajúci podmienky a priebeh letu. Podľa ministrových slov bola v lietadle skúsená posádka, ktorá let v plnom počte prežila. Východonemecké úrady dočasne zastavili všetky lety lietadiel typu Il'jušin 62, ktoré patria spoločnosti Interflug. Štvormotorový Il'jušin 62 patrí k najčastejšie používaným lietadlám východného bloku. Rovnakým lietadlom priletel do Bonnu m.r. prezident Michail Gorbačov.

Východonemecká tlačová agentúra vydala správu o nešťastí pomerne rýchlo. Už predpoludním informovali obyvatel'ov Východného Nemecka podrobne všetky informačné prostriedky. V televízii sa objavili zábery horiaceho lietadla, reportéri hovorili so svedkami a na obrazovke sa ukázali aj snímky z nemocníc. V polhodinovom večernom vysielaní pod menom Aktuelle Kamera sa venovalo 25 minút havárii. Zrejme sa podarilo zabrániť najhoršiemu tým, že požiarníci boli rýchlo na mieste nešťastia a začali okamžite pokrývať penou pravé krídlo, naplnené 15 tisíc litrami pohonných hmôt, čím zabránili explózií.

Na rozdiel od leteckej katastrofy 12. decembra 1986, pri ktorej zahynulo 72 cestujúcich lietadla Aeroflotu Tupolev 124 tiež na letisku Schönefeld, smeli všetci západní dopisovateli akreditovaní vo Východnom Berlíne, navštíviť miesto nešťastia, robiť tam zábery a reportáže. Úrady ich pustili do bezprostrednej blízkosti skôr, ako sa podarilo vyslobodiť všetky obeť z trosiek lietadla. Na poli ležali dvaja mŕtvi. Lietadlo bolo rozbité, zčasti zuhol'natené, zčasti ešte žeravé. Jasne bolo vidieť stopy, ktoré lietadlo zanechalo v kukuričnom poli, kým krátko pred cestou z Berlína do Potsdamu nezostalo stát'. Vzdialenosť od haly letiska bola asi 3 km, ľavé krídlo sa dotklo veže letovej kontroly, potom jeho let spomalili vrcholky

stromov. Nasvedčovali tomu osekané koruny. Svedkovia hovorili, že lietadlo sa síce trochu zdvihlo, spadlo však nazad na rozjazdovú dráhu. Tí, čo nešťastie prežili, vyslovili uznanie rozvážnej posádke. Predovšetkým preto, že na palube nevypukla panika.

Východonemecká letecká spoločnosť Interflug pozvala novinárov zo západu na prehliadku nového lietadla typu Airbus, vyrobeného v západoeurópskej koprodukcii na letisku v Schönefelde. Pritom sa zdôrazňovalo, že piloti Interflugu, ktorí majú lietat' s týmito strojmi, sa školia vo Frankfurte nad Mohanom u Lufthansy. Nešťastie potvrdilo nalievavosť modernizácie lietadiel Interflugu.

V septembri 1957 vybuchol v továrni na výrobu atómových zbraní v blízkosti mesta Čeljabinsk zásobník s rádioaktívnym odpadom. Sovietske úrady okamžite evakovali približne 10 tisíc obyvateľ'ov priľahlých obcí. Zamorené bolo územie o rozlohe okolo 800 štvorcových kilometrov.

Tieto základne fakty poprvý raz verejne priznal Boris Nikipelov, prvý námestník ministra strojárstva. Priznanie vysokého sovietskeho úradníka nadhazovalo viac otázok ako poskytovalo odpovedí. Napríklad nezverejnili údaje o zdravotnom stave obyvateľstva, zasiahnutého rádioaktívnym spadom. Sovietske úrady taktiež neodhaliť príčiny, ktoré viedli k tejto atómovej katastrofe a verejnosť sa nič nedozvedela o opatreniach, ktoré by zabránili novému podobnému nešťastiu. Boris Nikipelov sa nezmiel ani slovom o dlhodobých následkoch havárie na život obyvateľ'ov. Podľa oficiálnych údajov neprišiel údajne pri nešťastí nik o život.

Tomuto odporujú poznatky odborníkov, žijúcich na Západe. Žores Medvedev, sovietsky vedec, ktorý je od roku 1973 vo Veľkej Británii, dospel k uzáveru, že v dôsledku havárie zahynuli stovky ľudí. Medvedev informoval ako prvý západnú verejnosť o atómovom nešťastí. Roku 1979 o tom napísal celú knihu. Opieral sa v nej o vlastné poznatky, ako aj o extenzívne štúdium odborných sovietskych publikácií. V nich sa od roku 1957 objavilo okolo sto vedeckých prác o následkoch privysokého obsahu stroncia-90 a cézia-137 v rastlinách a živočíchoch. Väčšina článkov však zatajovala oblasť - alebo oblasti - v ktorých skúmali tieto javy.

Ďalším zdrojom údajov je americká spravodajská služba. Roku 1977 si nezávislé ekologické organizácie vynútili prístup k dovtedy tajným informáciám o jadrovom nešťastí z roku 1957. Už roku 1958 naznačovali sovietski diplomati počas bruselského Expa, že v čeljabinskom regióne došlo k 'náhodnému atómovému výbuchu' počas ktorého zahynuli desiatky ľudí. Ďalší dokument americkej spravodajskej služby z roku 1959 hovorí o tom, že havária v atómovej továrni nedal'eko Kaslu, severne od Kyštymu, prinútila tamjšie úrady zatvoriť všetky obchody, v ktorých sa predávalo mlieko, maso a iné

potravin. Čerstvé potraviny privážali do zasiahnutého územia nákladné automobily a nákladné vlaky.

Zamestnanci americkej spravodajskej služby zhotovili tiež popis továrne na výrobu atómových zbraní, kde sa odohrala spomínaná havária. Postavili ju v rokoch 1945-48. Ako pracovná sila poslúžilo sovietskemu úradom približne 70 tisíc väzňov z 12-tich táborov nútených prác. Väčšina prevádzok a zariadení sa nachádzala pod zemským povrchom. Okolo továrne vymedzili zakázané územie o rozlohe 2 tisíc 700 štvorcových kilometrov.

D'alšia štúdia americkej spravodajskej služby konštatovala, že 'viaceré obce v kyštymsej oblasti boli zamorené, obyvateľov prest'ahovali do iných oblastí. Pri presune im úrady nedovolili zobrať nič so sebou, len šaty, v ktorých boli oblečení'.

Dve správy z dvoch končín sveta - z Varšavy a Los Angeles a vieme na čom sme: svet má problémy, kroté bude musieť čoraz viac riešiť spoločnými silami

Varšava - Ochráncovia životného prostredia a poslanci z viacerých západoeurópskych krajín rokovali vo Varšave s pol'skými úradmi o možnosti utvorenia medzinárodného strediska na ochranu životného prostredia. Podľa slov Alfréda Horna, poslanca za Hnutie zelených v Európskom parlamente, bola by Varšava vhodným miestom pre medzinárodnú ekologickú inštitúciu, nakoľko Pol'sko je jednou z tých krajín na svete, ktorá možno najviac trpí poruchami životného prostredia. Iniciatori návrhu, zväčša západonemecké, švédske, pol'ské ekologické organizácie, združili sa kvôli tomu v spoločnej organizácii s názvom 'Európska spoločnosť pre ekológiu a kultúru', v skratke ESEC. Popri pol'skom Ekologickom klube a pol'skej firme, obchodujúcej s ekologickou technológiou, Pol-Eko, je členom spoločnosti ESEC aj organizácia Global Challenge Network, ktorej zakladateľ, prof. fyziky Hans Peter Duerr, získal tzv. alternatívnu Nobelovu cenu.

Kalifornské veľkomesto Los Angeles má 12 miliónov obyvateľov a z hľadiska ekologického vážne ohrozené životné prostredie. Tempo hospodárskeho vzrastu je také prudké, že jeho ekologické následky predháňajú všetky nariadenia na ochranu životného prostredia. V krátkom čase sa napr. zdvojnásobil počet prihlásených automobilov a dosiahol osem miliónov. Do roku 2010 sa má hustota dopravy zvýšiť o 72 percent. Už dnes trvá cesta autom zo Santa Moniky, iba 20 km vzdialeného predmestia od stredu mesta, bezmála celú hodinu. V horúčavách pred niekoľkými rokmi stratili niektorí vodiči nervy a chceli si cestu doslova prestrieľať.

Pod tlakom alarmujúcej bilance z roku 1988, kedy prekročil obsah ozónu v 172 dňoch dovolenú hranicu až trojnásobne, vypracoval príslušný úrad na ochranu životného prostredia ojedinelý reformný program. Obsahuje tri základne zmeny:

V priebehu piatich rokov musia všetky auta splniť nové, prísnejšie normy pre katalyzátory. Osobitnej kontrole budú podliehať vozidlá na dizelový pohon.

Do roku 1998 má 40 percent aut a 70 percent nákladných vozidiel a autobusov používať tzv. čisté pohonné látky, ako napr. metylalkohol (metanol).

Pri tret'om, do roku 2007 naplánovanom reformnom kroku, rátajú ekologické úrady v Los Angeles s rýchlym technologickým rozvojom. Najneskôr do 20-tich rokov budú všetky motorové vozidlá natol'ko čisté, že ich podiel na znečistení ovzdušia bude minimálny.

Los Angeles sa však nechce spoliehať len na ekologické reformy jedným smerom. Podstatne sa obmedzia v oblasti mesta všetky

Ale, ale, Czechoslovakia

Drazí přátelé,

konečně se dostávám k tomu, abych Vám pogratalovala k ZÁZRÁKU, který se u Vás udál. Máte už 41 roků ponaučení, jací jsou komunisté zrádci a nedodržují žádné úmluvy. Vy chcete revoluci "SAMETOVOU". Proč Jste ji neudělali jako Gottwald, v šestí hodinách pozatýkal nekomunisty, pozavíral je do kriminálů a dal je do dolů, hlavně inteligenci. Zkonfiskoval všechny majetek, úspory v bankách, pense, životní pojistky atd. Zvěrstva na nevinných lidech, kdy domovnice, "desítkářky" a lůza rozhodovala o osudu lidí, protože se jim líbil jejich byt...

Co ta strašná skvrna a hanba, popravy Milady Horákové, smrt Jana Masaryka, Palacha a jiných?... Je to odsouzeno celým svobodným světem... Nevinní lidé, po celoživotní práci, vyhazovaní na dlažbu (jako moje rodiče), plné věznice, jako Leopoldov, Pankrác, Kartouzy, kde byli oba moji bratři) atd...

Neříkám, že Jste měli postupovat tímto Hitlerovským způsobem, který si osvojili všichni komunisti, ale hlavní vedoucí a VLADU Jste měli zajistit a odvolat 80 tisíc žoldněřů, kteří Vás mohou postavit ke zdi, kdy se jim zlíbí...

Tedy je to Vaše úžasné vítězství, ale opět: ALE, ALE... Co nyní budete dělat s těmi "ČERVENÝMI" a s organizovanými komunisty? Měli by teď ONI, zase pro změnu "STRÁDAT" a "BUDO VAT" Republiku, kterou po 41 roků pomáhali ničit... Kam se teď obrátí emigrovat? Do Moskvy? Už jiné místo nemají, protože celý svět se zříká toho "RAKOVINNÉHO VŘEDU", který zaseli "SYPHILITIČTI ODBORNÍCI", MARX a LENIN...

My jsme ve čtyřicátém osmém roce utekli s holým "zadkem", jen abychom zachránili holý život. Jen s ruksakem na zádech a s malým dítětem. Kdybychom bývali chtěli "S VLKY VYTI", mohli jsme udělat kariéru, jako někteří, kteří tam zůstali... oni budou mít tedy výhodu, proti nám, že jim nic nezkonfiskujete a na konec je budete moci doprovodit se slávou na hranice...

Nebudu vzpomínat našich začátků v lágru v Německu... Tehdá nebyla ještě vybudována od Ameriky pomoc uprchlíkům. Ve školách na slámě, neb na 2 úzkých lehátkách spali 3 lidi, 30-40 lidí v jedné místnosti, při rozbitých oknech, jídlo z věznic...

Koupit se nic nedalo, protože ještě v ruinách byly nepohřbené oběti války a Němci nechtěli nic Čechům prodat... Měli jsme možnost emigrovat do Austrálie, ale každý doufal, že se to přes noc obrátí a komunisty vyženou...

Emigrovali jsme tedy do Švédska, kde hraběnka Posse (která byla zpřízněna s královskou rodinou), pomohla 36 rodinám tam emigrovat.

Podnebí a hlavně řeč, byl velký "handicap". Dlouhé noci a zima ztrpčovala nám smutné začátky, takže jsme po 3 letech emigrovali do USA. Tato země od komunistů tak nenáviděná a proklínaná, nám dala možnost začít znovu... Každý Čech se tu uplatnil dle svých schopností a pracovitosti. Jak se říká: všude je chléb o dvou kůrkách, tak tomu je i zde v Americe a každý si musí pomoci sám... Jsme vděční Americe za všechno... za její pomoc UNRA v obou válkách, za pomoc Amerických Čechů v první válce. Za pomoc v druhé válce, která byla komunisty odmítnuta na rozkaz z Moskvy... (Marshall

Pokračování na str. 11

pramene znečistenia, či už ide o elektrické spotrebiče, topné telesá, pračky, čistiace prostriedky, farby a nátery. Keďže niektoré olejové firmy a elektrárne už nemožu z technických dôvodov zredukovať svoje tuhé a plynné exhaláty, budú sa musieť prest'ahovať do takej oblasti, kde nebudú l'udom natol'ko škodit'.

Navštivte svobodné ČESKOSLOVENSKO 1990

Skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga či New Yorku za nejlevnější ceny.

Data odletů: 10. a 25. května, 7., 21., 25. a 28. června, 5. a 19. července, 2., 16. a 30. srpna, 7., 15. a 27. září.

Pobyt je na 16, 21 a nebo na 30 dní a může být prodloužen až na 90 dní.

Do Frankfurtu za snížené ceny:

Do 2. května jen 399.00 dol. okružní cesta

Od 15. do 31. května a od 1. října do 31. října 529.00 dol.

Od 1. června do 30. září 599.00 dol. plus daň.

Cesta musí být rezervována a zaplacená do 28. února 1990.

Do Vídně, okružní letenky:

Do 28. února 499.00 dol., od 1. do 31. března 529.00 dol., od 1. do 30. dubna 569.00 dol.

Pronajmutí aut ve Frankfurtu a ve Vídni za velmi výhodné ceny.

Zavolejte a nebo napište o podrobné informace!

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Rd., Berwyn, IL. 60402
TEL. (708) 749-1333

When you have questions about investing...

see the

Banking Professionals.

At the Affiliated Bank/Western National we take a personal interest in our customers. We take the time to listen to you, needs, answer your questions and discuss your investment alternatives.

We offer a complete range of financial services including discount brokerage and insured tax-exempt Unit Investment Trusts

The Affiliated Bank/Western National... we have the personalized service you need and the investments you want to help you effectively manage your money.

Affiliated Bank/Western National

5801 West Cermak Road
Chicago, Illinois 60650

6001 West Ogden Avenue
Chicago, Illinois 60650

Phone 656-2000

DEPOSITORS
INSURED UP TO
\$100,000

FDIC

10 DENNI HLASATEL

1. února 1990

Century
21

RBI, INC.
9025 West Cermak Road
North Riverside, Illinois 60546
Business (708) 442-0444
Residence (708) 579-0545

MILLIE KOLESKE
REALTOR-ASSOCIATE®

Westchester:

Krásný zděný dům, 3 velké ložnice, 2 plné koupelny, garáž na 2 auta, rodinný pokoj, velký lot. Pro informaci volejte Millie, 442-0444 (mluvím česky).

Help Wanted

Part-time, flexible hours, Czech and English required. Contact Brenda at 521-3270.

Cooperative Fed. Savings,
3821 W. 26th St., Chicago
Ill. 60623

AJ TO JE NIEČO

Starý kohút naháňa sliepku po dvore. Pes mu vraví: je mladá, tú nedohoniš...

— To nič, aspoň sa zohrejem.

DVOUPOŠCHOD'OVÝ MODERNÍ DŮM NA PRODEJ ADDISON -- WOOD DALE

s veškerým komfortem, 3 velké koupelny, 20x18 rodlč. ložnice, 20x6 šatna, velké ložnice, místnost pro komputer, 7x16 ložt, krb, whirlpool, garáž pro dvě a půl auta, půlakrový rohový pozemek. 15 minut do Berwynu.

O další informace volejte

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel. : 484-4800

Dům o 16ti bytech, jižní Cicero, 16 roků starý. Přijem \$ 72.500

Osobní

Máme dopis pro pana Šípa.
Prosíme, aby si jej přišel
vzvednout do redakce
Denního Hlasatele

ČESKÁ MUZIKA S TÍM NEJLEPŠÍM!

Tři kazety s českými písněmi - v dobrém hlasovém provedení a krásným hudebním doprovodem. 16 nebo 17 písniček na každém 40ti minutovém pásku s lyrickou hudbou. Znamenité jako dárek i na památku. Cena \$ 8.50 za kazetu plus \$ 1.50; za 2 kazety poštovné \$ 2.25, (za každý druhý pásek přidejte 75 centů). O seznam nebo objednávku si pište na:

EAST BERNARD CZECH SINGERS,
c/o Martha Viktorin, Rt. 2,
Box 224, East Bernard, TX 77435
Při objednávce pište "Religious" (Christmas),
"Classic" (polky a valčíky) nebo "Listening"
(polky a valčíky)

POTŘEBUJETE

koupit, prodat, pronajmout,
hledáte či nabízíte zaměstná-
ní? Hledáte seznámení?

Volejte přímo naše odd.
MALÝ OZNAMOVATEL-
Classifield
(312)749-1891 nebo 749-1898

Kde možno koupit Hlasatel:

Austin a Čermák Rd.,
ve stánku Cicero.

Miloš Pancner,
6038 W. Čermák Rd., Cicero.
Prague Sausage,
6312 W. Čermák Rd.,
Berwyn - pouze nedělní
Redakce Hlasatele,
6426 W. Čermák Rd.,
Berwyn.

Fred Pancner,
6514 W. Čermák Rd.,
Berwyn.

Roh Oak Park a Čermák Rd.,
Berwyn - stánek.
26th a Ridgeland,
Berwyn, stánek - nedělní.

Čermák Rd. a Ridgeland,
Berwyn, stánek - nedělní.
Čermák Rd. a East Ave.,
Berwyn, stánek.

V New Yorku: Candy Store,
1437 - 1st Ave.,
New York, N. Y.

I. advokát: "Rád by som bol; keby som žil v dobe kráľa Šalamona."

II. advokát: "A prečo?"

I. advokát: "On mal 700 žien. a len si pomysli, koľko by bolo teraz príjmov z rozsobášnych pravôt!"

MILOSRDNÝ ALAH

Arabský kalif Manzur rečnil raz k ľudu z balkóna paláca a vysta-
toval sa, ako dobre vládne.

— *Odkedy som nastúpil na trón, zmizol z našej krajiny aj mor, — povedal napokon.*

Na to sa ozval hlas z davu:

— *Všemocný Alah nie je taký nemilosrdný, aby na nás naraz poslal aj mor aj teba!*

AKO VTÁCI?

Letec: — *Ano, my letci dokážeme všetko to, čo vtáci!*

Tom: — *Chcel by som vidieť letca, ktorý kvočí nu telegrafných drótoch a spi.*

K PRONAJMUTÍ "LE VERSAILLES COURTS" na FLORIDĚ

Jste unaveni zmlou?

Myslíte, že si nemůžete dovolit odpočinek na Floridě?
Neřidíte auto?

Máme pro vás rozřešení: Přijďte k nám do zrenovovaných
"LE VERSAILLES COURTS"

v srdci rezidenčních čtvrtí Seminole-Largo, pouhých 15 minut od pláží zálivu (Gulf), 1 blok od krásného jezera Seminole, půl bloku od Alternate 19 - a jejich nákupních středisek.

Nabízíme vhodné (efficiency) apart. se sprchou a kuchyní, 1 a 2ložnicové luxusní apartmány v uspořádání mini-rezortu, bazén s vodním vírem (whirlpool), 'shuffle board' a jiné hry, s topením, chlazením a jinými službami - s ložním prádlem, posluhou, prádelnou na peníze; auto se šoférem za nominální poplatek.

Ceny od 400 dolarů za měsíc; kvotujeme sazby za celoroční, týdenní, měsíční a sezónní pobyty. Otevřeno na rok 1990.

O rezervace volejte "Le Versailles Courts" 1 (813) 391-6045
Počet bytů je omezený!

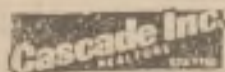
Sarasota - Florida

(zdarma) 1-800-237-2258

Chcete sa usadiť na pobreží
GULF of MEXICO?
Spol'ahľivo sprostredkujem
kúpu každého druhu Real
Estate. Mám 15 ročnú
prax.

MARIA BALAZ
Broker-Salesman

úrad (813) 924-1156
doma (813) 349-1918

2439 Bee Ridge Rd., Sarasota, Fl. 34239

For Sale - Na prodej

Flower painting by Antonín Hudeček (1872-1941). Artist was honored by Czechosl. government; in 1973 a postage stamp with his portrait was issued in his honor, now a collector's item - also available. Please call 795-6176.

Na prodej

Obrazy květin od Antonína Hudečka (1872-1941). Umělec byl poctěn čsl. vládou. V roce 1973 byla vydána k jeho počtě poštovní známka s jeho portrétem - nyní sběratelský unikát - též k dostání. Volejte: 795-6176.

(312) 484-1118

marina's
BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new
salon - formerly at
26th St. & Hamlin.

now at
6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

WANTED TO BUY

Old Toys, Cars, Trucks, Football and Baseball Cards, Old Tins, Coffe, Tea, Tobacco, Japps Potatoe Chip Cans, Old Magazines, Cracker Jack Items, Iron Mechanical and Still Banks, Marbles, Old Walt Disney Items, Lone Ranger, Batman, Gene Autry, Old Comic Books, Beer Steins and Glasses, Old Postcards.

Call NORM at 863-8979
or 447-7955

Plan).

Nyní po 41 letech se jako zázrakem probudila mladá generace, která ani nepoznala Masarykovskou demokracii. Opět to byli studenti, kteří už několikrát nastavili svá záda a životy za vlast. Jak už v náboženských válkách zachránili vydrancování Prahy od Švédů. Také za Hitlera, to byli opět studenti, co přinesli oběti na životech. . . , jsou to HRDINOVÉ. . .

Nyní ale musí přestat ta "ŠVEJKOVINA", která pomohla přečkat útisk za Rakouska a i teď 41 r. pod botou Moskvy.

To už nebude "ODŠVINDLOVAT" práci (přečtěte si knihu od Vašeho autora: VEXLAK), už v pátek se chystat na "CHALUPU". VRACET se v pondělí a už myslet na příští weekend, mimo shánění sterea a video. . . , jezdit do lázní a na rekreaci. . .

Teď si musí každý vyhrnout rukávy a poctivě pracovat a budovat komunisty ožebračenou "SVOBODNOU REPUBLIKU". Bude to pro všechny hodně těžké. My jsme si to prodělali v cizině, při neznalosti řeči, teď se pozná pravý VLASTENEC. . .

My starší, za první Republiky jsme neznali: rekreaci, lázně. . . Lázeňská místa byla pro hosty, hlavně z ciziny, aby přinesli mladé Republice zdroj příjmů a valuty. Pamatuji se, že celý hotel "PUP" byl pronajat jakémusi Maharadžovi. Když obyčejný člověk na to neměl, jel k rodičům, neb na "HANDL".

Vybudované Masarykovy domovy pro přestárlé lidi, nemocenské pojištění, bylo vzorem vedle Švédska pro celou Evropu. Tedy to není vynález komunistů. . .

Jenomže ty hotely byly v privátních rukou, platili státu daně a přinesli mladé Republice blahobyt. Komunisti hotely zkonfiskovali (lépe řečeno, majitelům ukradli). Ono se to hezky rozdává z ukradeného a zalepuje se pusa nespokojeným, ale ty konce. . .

Nemám naprosto pochopení pro "SAMETOVOU REVOLUCI". Téct krev, jako za komunistů nemusí, ale zabrat jim všechn nashromážděný majetek, dát jim práci co ONI dávali nekomunistům, dát je do pense, bez pense, a nechat jim také ochutnat Jáchymov. . .

Čeká Vás všechny těžká doba, kterou jsme si my všichni už odbyli. Nyní nejsme na nikom závislí, i když si mnohdy také nemůžeme všechno dovolit. Touha po domově, ztráta všech, bylo to nejsmutnější, co jsme museli překonat. . . I když jsme byli vzdáleni od vlasti, stále jsme ji milovali a vzpomínali a Ti co se nedočkali "OSVOBOZENÉ VLASTI" by jistě s Vámi oslavovali. . . Naše vzpomínky a nejlepší přání patří Vám všem, kteří se zasloužili shodit ze sebe tu nejhorší dobu temna a útisku.

Vzpomínám, jak v r. 1968 zde byl ve Washingtoně, D. C. na přednášce Národní Rady neb SVU, Václav Havel. Po debatě jsem s ním mluvila. Varovala jsem ho, že bude zavřen. On byl však pln nadšení a důvěry. Co se stalo, sami dobře víte, že šel z jednoho kriminálu do druhého.

Ráda bych mu to připomněla. . .

Proto nemohu pochopit, že chcete "sametovou" revoluci. Měli Jste

okamžitě zajistit všechny vedoucí co vědomě ničili po 41 roků vlast, zkonfiskovat jim nahromaděný majetek, event. dát je do pense, bez pense, dát jim práci, jako oni dávali nekomunistům, atd.

TOTO POTRESTANÍ BY BYLO LIDSKÉ A SLUŠNÉ. . .

AT ŽIJE SVOBODNE ČESKOSLOVENSKO, ALE BEZ KOMUNISTU. . . BŮH VÁS OPATRUJ!
Vaši přátelé z Ameriky

* * *

Drazí:

Washington, D. C.

Doufám, že Jste už dostali ode mne dopis, vlastně gratulaci k Vaší revoluci, která se stala jako zázrakem, nemohli jsme to ani uvěřit. Sledovali jsme denně na TV i ve všech novinách, byli jsme na Vás pyšní. Američtí přátelé nám gratulovali. . .

Napsala jsem Vám svůj názor, se kterým možná někteří nebudou souhlasit. Je to přirozené, proto Demokracie je Diskuse. . . Zamyslete se nad Vaší "sametovou revolucí", musíte uznat, že je to něco, co Jste neměli dělat. . . Revoluce nemusí být krvavá, ale radikální a to Jste zatím neudělali, někdy se na to doplácí i svobodu. . . , ostatně, Vy znáte své Filištínské, Vy tam žijete, víte nejlépe jak postupovat, ale jak se říká "nevěřte nikomu, jen sobě samému".

Nemyslete, že my jsme po 41 roků spali a nezajímalo nás co se děje doma. Po 41 roků naše organizace bojovaly proti útisku Porobených národů a zástupci podávali protesty, aby se nezapomnělo na malé bezmocné státy.

Bojkotovalo se u velvyslanectví proti komunismu. My už ve Švédsku jsme byli členy Národní Rady v Americe.

Poprava Dr. Milada Horákové otřásla celým svobodným světem a my jsme byli jedni z prvních členů ve Švédsku, "Odbočky Dr. M. Horákové" v Chicagu. Vydávali se nálepky s její podobiznou, Janem Masarykem, pro podporu pro uprchlíky, ván. gratulace pro pomoc domovu, pořádali se bazáry, sbírky, plesy "majáles", který vždy měl význačného politika jako sponsora, atd.

My starší uprchlíci z 48-mého r. jsme tyto organizace morálně i finančně podporovali, i když jsme většinou měli začátky těžké. . .

Nemohu mluvit za mladší generaci po 68-mém roce, která už neměla zájem se organizovat a vázat ve spolcích, protože byla znechucena a otrávena komunismem, jeho dresurou chodit do schůzí. **Ti se pouze soustředili na hmotnou stránku, takže se ani mnozí k Čechům nehlásili, kouleli si tu svou kuličku, jako ten chrobák ze Života hmyzu.**

V Sokole se pěstoval duch Tyrše a Fügnera, disciplína a nadšení. Jezdilo se na zájezdy po sousedních organizacích, na Slety a jiné.

Česká hudba byla propagována v pěveckých sdruženích, jako ve Washingtoně, pěvecké sdružení "Dvořák", který měl 36 členů a který dirigoval můj manžel. Propagovali jsme většinou české skladatele: Dvořáka, Smetanu, Foerstra, Jindřicha Jindřicha atd. Materiál jsme dostávali tajně, od vlasteneckého učitele, nyní už na Pravdě Boží, který riskoval a zasílal manželovi po kouskách celý cenný materiál: "Učitelů Českého Ráje".

Také neúnavná Lída, býv. zpěvačka, nastudovala řadu oper. V Jakobínu a Dráteníku jsem byla její pomocnicí - "stage manager". Téměř denně po dobu 3 měsíců jsme měli zkoušky a učili české výslovnosti americké zpěváky, šily kroje pro celý ensemble. . . Toto všechno jsme dělali s láskou a zadarmo, po večerech a weekendech. . .

Myslím, že i my, tak vzdáleni od vlasti, jsme udělali "good deal". Škoda, že se všichni tito obětaví lidé, zpěváci, kteří s láskou chodili po práci do zkoušek, že se nedočkali osvobozené vlasti.

Podotknu jenom několik: Dr. Horák (manžel komunisty popravené Mil. Horákové), Amb. Dr. J. Slavík (výborný basista), Generál Eret (tenor) a jiní a jiní, kteří zůstávají v naší paměti. . .

Tedy k závěru bych chtěla podotknout, že ne všichni, jak jsme byli kritizováni bolševickou lůzou, jsme jen hromadili dolary a zapoměli na starou vlast, ale že jsme také udělali kuš čestné práce. . . Budiž za to všem, i těm, kteří už nejsou mezi námi velký dík.

Přeji Vám pevnou vůli a neústupnost vyrovnat se s komunismem na VĚKY.
Vaše Jarmila Klímová

Přejeme všem štěstí a dobré zdraví v novém roce 1990

Očekáváme velkou zásilku keramiky z Československa, která je už na cestě.

Máme z Československa a jiných zemí největší výběr KŘIŠTÁLOVÉHO SKLA. Pravé české GRANÁTY a Jablonecká BÍZUTERIE.

Dámské ručně vyšívané BLUZY, vyšívané OBRAZY Prahy nebo Bratislavy - ZÁSTĚRY a PENTLE ke krojům, KAPESNÍKY, vlněné ŠATKY a PANENKY v krojích.

CUKROVINKY, BONBONIERY čokoládové KAFIČKO s rumovou příchutí.

Do KUCHYNE mák, kmín, trhané krupky, sušené hříbky a kuchyňské koření. Mlýnky na maso a nástavce na děláni cukroví. Mlýnek na housku, kráječ knedlíků, strojek na děláni halušek, kuchyňské váhy, formičky na cukroví a bábovky.

Rekordy, kazety, zábavné knihy, slovníky, učebnice a obrázkové knihy pro děti.

BLAHOPŘÁNÍ v různých řečích - anglické, české, slovenké, polské, německé a italské.

TUZEX - potravinové balíčky bez cla nebo peněžní poukázky do Československa - vyřizujeme rychle a spolehlivě.
Různé katalogy k dostání zdarma na požádání.

F. Pancner, Inc.

6514 W. Cermak Road - Berwyn, IL 60402

Obchodní hodiny:

Pondělí - pátek od 9.30 ráno do 6.00 večer;
v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 hod. večer; zavřeno v neděli.

Tel.: (708) 484-3459

SINCE 1921... First National Bank of Cicero

Provádí bankovní služby veřejnosti.

Základ spolehlivé společnosti
6000 West Cermak Road.
2500 South Cicero Ave.

Cicero Illinois 60650 Phone 780-5000 Member FDIC

A skutečně, když dne 27. května 1918 všechny americké noviny hlásily oznámení Lorda Cecila, že britská vláda nemá v úmyslu uznat bolševickou vládu v Rusku, "New York Times" přinesl interview, ve kterém profesor Masaryk zdůrazňoval nutnost spolupráce mezi Spojenci a bolševiky. Den před tím, tytéž noviny vytiskly článek o Masarykově práci a československém hnutí za nezávislost... Avšak pro jeho názory, když přijel do Bostonu, místní denní noviny jej naprosto ignorovaly a vůbec se ani nezmínily o jeho návštěvě.

Vzdor Masarykově politice neutrality, česká armáda v Rusku, nedobrovolně a náhodně, dostala se koncem května 1918 do role intervenční síly. Jednaje z důvodů sebezáchovy, české vojenské vedení postavilo se na odpor Maxovi, který byl Masarykem jmenován politickým vedoucím, nevzalo na vědomí Masarykovy instrukce stran udržování přísné neutrality a vzbouřilo se proti bolševikům. (Pozn. J. M.: Viz "Znovudobytí samostatnosti" od Lva Borského, prvního diplomatického zástupce čs. v Římě, zejména str. 67 a 198 atd., vydalo nakl. Otto v roce 1928). Zpráva o jejich akci vzbudila sensaci v zemích Spojenců; pojednou Čechům bylo dáno úžasné množství příznivé publicity...

(Str. 295, J. K. - Genesis) "... Ve druhé polovině května 1918 Masarykova popularita klesla na nulu; v polovině června začala ostře stoupat. Během června noviny ve všech spojeneckých zemích přinášely zprávy o hrdinných činech československé armády v Rusku a na Sibiři..." (Pozn. J. M.: Čs. armáda v Rusku sesadila Masaryka, odmítla jeho koncepci a přec to byl on, kterému se začlo dostávat slávy, jelikož armáda učinila něco, proti čemu on zuby a nehty bojoval!), "New York Times a New York Herald Tribune volaly po utvoření ruské armády, která by osvobodila Rusko z německého jha a rudého teroru... 11. června Washington Post psal, že přátelští Rusové volání po znovuospořádání poraženého vojska, středu, kolem kterého rozptýlení ruští vojáci by mohli být organizováni, aby odporovali bolševické vládě, která byla pod vlivem Němců. Velvyslanec Page psal z Říma ve svém dopise z 28. května v podobném smyslu; dopis dostihl Lansinga 13. června. (Pozn., J. K. č. 68: Page Lansingovi 29. května 1918, Národní Archivy, Státní Department, svazek 861.00-2106; též Kalina, "Krví a železem", str. 303.) 7. června ruský vyslanec ve Washingtonu sdělil Breckinridge Longovi, vzdor Masarykovu prohlášení, že Češi nebudou bojovat na ruské půdě proti žádné části ruského obyvatelstva, že tito vojáci budou eventuelně odporovat bolševikům. Pak by jich bylo lze užít jakožto vojenské rychlé pohotovosti, která by eliminovala bolševický vliv a pod vedením Spojenců, by obnovila opět pořádek v Rusku. (Pozn. J. K. č. 69: Breckinridge Long, Memorandum o rozmluvě s ruským vyslancem, 7. června 1918, Národní Archivy, Státní Department, č. 861.010-2008; též Kalina: "Krví a železem", str. 301-302-0)". Až potud "Genesis" od J. Kalvody.

Dokumentární díla prof. Kalvody popisuje v doložených podrobnostech události roku 1918. Opět doporučujeme jeho studium. Je téměř v každé místní knihovně Spojených států a v knihovnách vysokých škol a téměř v celém anglicky mluvícím světě. Ubezpečujeme naše čtenáře, že nebude odstraněno, neboť zde neplatí zákon č. 50 na ochranu "repuliky" československé, tak jako nebude platit v osvobozené vlasti.

Není a nikdy nebylo žádným tajemstvím, že Masarykovým programem nebylo nic konkrétního, ale jen mlhavá představa "levice". Byl jejím největším prorokem, podporovatelem a organizátorem. Plody jeho práce jsou nyní doma odstraňovány. Kolik lidí ví, kdo byl u kolébky socialismu u nás doma?

(*1) "... přístup k propagaci a šíření myšlenek..." Slovo "propagace" přímo zavání Hitlerem, Stalinem a Vencou Kopeckým. Ukazuje jen na pozadí a intelektuální původ autora.

(*2) "... životní dílo spoluzakladatele čs. státu..." Toto je přímo drzá lež. Nezná-li autor zprávy o snahách obnovit osvobozenou legendu, není to žádnou omluvou. Nemá psát o něčem co neví. Kdyby užil fráze "jeden z milionů", pak by bylo po argumentu.

(*3) "... masové šíření a objasňování..." Budou-li šířit dokumenty o prvním odboji, pak proti tomu nemáme nejmenších námitek. Ale to "objasňování" zní podezřele. Českému národu bylo totiž "objasňováno" mnoho věcí po dobu jeho existence v moderní době. Víme však, že náš národ je natolik inteligentní než aby potřeboval "objasňovatele". ani ve středověku nepotřeboval, aby mu někdo objasňoval bibli, neboť ji znal lépe než tehdejší papežové a kardinálové. "Každá česká bába zná lépe bibli než..."

Budou-li opravdu objasňovat a nikoliv "objasňovat" praktickou politickou činnost prvního presidenta republiky, pak opravdu nejsou žádné námítky. Objasňováním ovšem myslíme skutečnosti, nikoliv subjektivní filosofické výklady a hodnocení, které by se hodily do dané situace. Filosofie nezměnila podstaty Rukopisů, Hilsneriády, Švihova procesu, politických "předpovědí" o historickém významu a "pouze" místním charakteru bolševické revoluce a pod.

(*4) a (*5) "... je institucí vědeckou a podává filozoficko-historický pohled..." Vědecká instituce, která "propaguje, plete si skutečnosti s legendami, šíří masové ideje a pod.? Vliv marxistického vzdělání čouhá autoru ze Zvonu jako srdce zvonu. Pojem filozoficko-historický je synonymem "nalejvárný", neboť tento pojem již po dlouhá desetiletí neexistuje ve vědě, jen v marxismu a ten nikdy nebyl vědou právě z důvodu svého filosofování. Bývalí filosofující historikové, filosofující sociologové (Masaryk) atd., ale to nebyla věda. Masaryk byl jedním z posledních filosofujících sociologů. Byl bezvýznamným filosofem a žalostným historikem. Užíval jako mnoho jiných, filosofických frázi k výkladu a hodnocení sociálních a historických jevů. Vyjmul historické události či společenské jevy ze světa skutečnosti, dával událostem subjektivní smysl, obhajoval je či zatracoval, prostě hodnotil je z hlediska spekulativních a za učícím cílem zaměřených abstraktních teorií.

Z podobných theoretických taktik, politických úmyslů a zatajování pravdy, ne z vědy, to jest ne z nauky o skutečnostech, vznikla "osobnost spoluzakladatele ČSR".

(*6) "... zahájit práci pro obnovu ... názvů ulic a náměstí, připomínajících T. M. ..." O těch, kteří předvídalí a bojovali proti bolševismu na jeho začátku, když byl ještě čas, ani slova! Kde je zmínka o dr. Karlu Kramářovi, vůdci českého národa před válkou a za války doma? Kde je zmínka o dr. Václavu Vondrákovi, vůdci československého odboje v zahraničí od prvního dne války až do březnové revoluce v roce 1917, kdy se jeho vedení zmocnilo pod rouškou ochrany revoluce a zrádce Kerenského agentů Masarykovi? kde je zmínka o těch mrtvých rozsetých podél Magistrály od Kazaně až do Vladivostoku, zmínka o těch, kteří se stali obětmi Masarykovy politiky neutrality a neintervence proti rodícímu se a v chaosu se nacházejícímu bolševismu v letech 1917 a 1920? Ano, kde je pouhá zmínka o těch, kteří dávali a dali vše co měli, včetně těch hrdel a statků, za znovunabytí samostatnosti české oproti lidem, kteří svou práci mimo politiky si nevydělali ani jeden krejcar, měli vždy kapsy bezedné, ale dlaně natažené.

(*7) "... bude evidovat..." To by se starý Trávníček zachechtal, kdyby tak z hrobu vstal. Zde, spolu s jinými znaky, jako je míchání "s" a "z", či "... Každá z aktiv má specifický přístup k propagaci a šíření atd..." čili lidsky "... Každý z kladů má zvláštní přístup k šíření ... adt." se ukazuje bolševická čeština a původ jejího uživatele. Mimoto, "propagace" a "šíření" je totéž v souvislosti s myšlenkou, kterou onen pisatel chtěl vyjádřit. Vsadím se, že mluví také s tím "pepickým" přízvukem, kterým se vyznačovali příslušníci nejspodnějších pražských vrstev.

(*8) "... příliš mnoho ulic a náměstí nese jména, připomínající masové represe stalinismu..." O "represe" není třeba ani mnoho mluvit. Je jen nutno poznamenat, že ani po tolika letech nevyprchly z naší paměti vzpomínky na varování našich profesorů, že "užívání cizích slov tam, kde čeština má svůj výraz a mnohdy ještě lepší, je známkou nevzdělanosti, neboť uživatel se snaží dokázat pravý opak toho co je".

To nebyly "masové represe stalinismu", které přejmenovaly naše ulice a náměstí. To byl Beneš se svou diktaturou Národní Fronty, to jest s lidovci, sociálními demokraty (co z nich ještě tehdy zbylo), národními socialisty a s avantgardou bolševiků, kteří tyto ulice přejmenovali pár dní po svém příchodu v květnu 1945! To nebyla represe stalinismu, to byla odvěta, potlačení toho, co bývalo před válkou. Jméno Masaryka vydrželo ještě dlouho až se některým už zdálo, že i tento prorok socialismu jim nesedí do jejich rámečku. Konečně jeden z důkazů kdo jim byl bližší lze nalézt ve studii "Slovanská politika Karla Kramáře" od Karla Hermana a Zdeňka Sládka v Rozpravách československé akademie věd, Rada společenských věd, v roce 1971, ročník 81, sešit 2, vydané Akademii Praha. Jde o velmi zajímavou úvahu o Karlu Kramářovi, podrobnou, s velmi obsažným a hodnotným odvoláním se na příslušnou odbornou literaturu. Ale i zde v důsledku tendenčního a oportunistického hodnocení, vítězem je Masaryk. Většího zadostiučinění se dr. Karlu Kramářovi nemohlo dostat. Studie také ukazuje, že košile je bližší než kabát.

Z přednášky prof. J. Kalvody na semináři pořádaném Opus Bonum ve Frankenu v Západním Německu ve dnech 25. a 29. září 1985, vyjímáme: "... Kramář nepřestal spojovat ruskou otázku s životaschopností republiky a mírem ve světě. Několikrát zabránil čs. uznání Sovětského svazu, avšak když strana národně demokratická vystoupila z vlády, oficiální čs. politika uznala 10. června 1934 Sověty de jure. Stalo se, čemu Kramář nechtěl nikdy uvěřit. Napsal tehdy do Národních Listů":

"Příjemný člověk podle mého soudu je ten, který se mnou souhlasí."

- Benjamin Disraeli